

Národní politika kvality České republiky 2023-2030

Národní politika kvality
ČESKÉ REPUBLIKY

RADA KVALITY
ČESKÉ REPUBLIKY

MINISTERSTVO
PRŮMYSLU A OBCHODU

Obsah

1.	Komplexní záměry Národní politiky kvality České republiky	4
2.	Záměry kvality Národní politiky kvality České republiky v jednotlivých oblastech	6
2.1	Vzdělávání, školství	6
2.2	Podnikání	7
2.3	Veřejná správa	8
2.4	Veřejně prospěšný (neziskový) sektor	9
2.5	Průmysl	10
2.6	Obchod	11
2.7	Energetika	12
2.8	Stavebnictví	13
2.9	Cestovní ruch	14
2.10	Potravinářství	15
2.11	Životní prostředí	16
2.12	Zdravotnictví	17
2.13	Práce a služby sociálního začleňování	18
2.14	Doprava	19
2.15	Ochrana spotřebitele	21
2.16	Kultura	22
2.17	Obrana	23
3.	Rada kvality České republiky	24
4.	Národní infrastruktura kvality	26
5.	Společenská odpovědnost a udržitelný rozvoj	27
6.	Národní program Česká kvalita	28
7.	Národní ceny ČR	29
8.	Přílohy	30
8.1	Související dokumenty oblastí Národní politiky kvality České republiky	30
8.2	Organizační schéma Rady kvality ČR a odborných sekcí RK ČR	32
8.3	Schéma infrastruktury kvality	33
8.4	Seznam zkratk	34

Národní politika kvality České republiky (dále také „NPK ČR“) vyjadřuje záměry a zaměření vlády České republiky ve vztahu ke kvalitě, podporuje a propaguje kvalitu života občanů, udržitelnost a konkurenceschopnost České republiky.

NPK ČR přináší základní představu o charakteristických znacích, vlastnostech kvality oblastí našeho života. Usměrnjuje strategii a chování organizací v ČR v těchto oblastech z pohledu kvality, navrhuje je na systematický přístup k řešení problematiky kvality provázený společensky odpovědným a udržitelným chováním.

Posláním NPK ČR je iniciovat plánovanou realizaci aktivit, které pomohou formovat a usměrňovat kvalitu prostředí a činností v jednotlivých oblastech života v České republice, kvalitu, resp. excelenci organizací v ČR tak, aby byly splněny potřeby a očekávání obyvatel ČR. NPK ČR pomáhá spoluvytvářet prostředí, ve kterém je kvalita trvalou součástí všech oblastí života celé společnosti i jednotlivých občanů.

Rozvoj kvality života chápe NPK ČR jako proces změn, v němž se využívají zdroje, výchova a vzdělávání, orientace investičního a technického rozvoje, jakož i vzájemné chování státních institucí, soukromých organizací a občanů, uvádí do souladu se současnými i budoucími potřebami společnosti v ČR. Klíčem k naplňování NPK ČR je proto zejména využívání a vytváření takových přístupů, které nezatěžují dané prostředí další regulací, nýbrž jsou naopak postaveny na dobrovolnosti a samoregulaci podnikatelského a veřejného prostředí a lidské společnosti (např. široké využívání značek přijatých do programu Česká kvalita).

NPK ČR vychází z jednotného rámce tvořeného jednak příslušnými strategiemi, politikami a právními předpisy Evropské unie, jednak právními předpisy, politikami a strategickými dokumenty nebo standardy České republiky, které společně formují a ovlivňují kvalitu a úroveň v různých oblastech života.

NPK ČR se zaměřuje na perspektivu trvale udržitelného růstu organizací a zlepšování životní úrovně obyvatel. Napomáhá k harmonickému, vyváženému a udržitelnému rozvoji organizací jak z pohledu kvality vyjádřené hospodářským rozvojem a prosperitou organizace, a environmentálního, jež spočívá v zachování životního prostředí na přijatelné úrovni, tak z pohledu sociálního, který je založen na potřebě důstojného života a rozvoje všech občanů, včetně těch, kteří mají zdravotní postižení, jejich zdraví, vzdělání a rozvoje kultury.

NPK ČR při řešení rozvoje organizací preferuje systémový, integrovaný přístup, jehož základem je aplikace formalizovaného systému managementu kvality doplněného o témata společenské odpovědnosti a/nebo cíle udržitelného rozvoje. NPK ČR vede organizace ke kreativnímu chování, založenému na důsledném využívání infrastruktury kvality ke zvyšování kvality výrobků a služeb. Podněcuje hledání nových, inovativních řešení, jež přinesou zásadní zvýšení přidané hodnoty pro zákazníka a další zainteresované strany.

Národní politika kvality České republiky je členěna na tři části. První část tvoří komplexní záměry NPK ČR, které sdělují průřezové záměry kvality s působností na všechny oblasti života v ČR. Druhou část NPK ČR tvoří záměry kvality v oblastech NPK ČR (oblastech života ČR), které jsou v souladu s komplexními záměry kvality NPK ČR, navazují na ně a dále je rozpracovávají, rozvíjejí a upřesňují dle předmětu činností dané oblasti a do oblasti zařazených objektů (výrobek, služba, proces, systém řízení organizací). Samostatné kapitoly NPK ČR: Rada kvality ČR, Národní infrastruktura kvality, Společenská odpovědnost a udržitelný rozvoj, Národní program Česká kvalita a Národní ceny ČR, mají neoddelitelný efekt na každou oblast, doplňují tak celkový kontext NPK ČR.

Rada kvality České republiky (dále též „Rada“) koordinuje a usměrňuje aktivity vedoucí k naplňování NPK ČR. Rada je poradním a iniciačním orgánem vlády České republiky, zřízeným vládou ČR, který je pověřený v rámci České republiky koordinovat úsilí o dosahování záměrů, cílů, systémových přístupů, metod a nástrojů Národní politiky kvality. Rada zpracovává na předem dohodnuté období: „**Program uplatňování NPK ČR**“, ve kterém vyhláší stěžejní koordinační aktivity a cíle pro naplňování NPK ČR pro stanovené oblasti života ČR. Rada řídí dle potřeby přezkoumání vhodnosti a účelnosti NPK ČR, pakliže je to přínosné, iniciuje její změnové řízení.

Oficiální portál Rady kvality České republiky informuje o aktuálním stavu plnění záměrů NPK ČR. Portál také poskytuje podrobnější informace týkající se samostatných kapitol NPK ČR, nadto uvádí související politiky, koncepční a strategické dokumenty schválené v ČR, které obsahují souhrnné informace o záměrech, cílech a požadavcích na konkrétní oblast NPK ČR.

1. Komplexní záměry Národní politiky kvality České republiky

Rada kvality ČR vyhláší pro období do roku 2030 následující celkové záměry NPK ČR, které tvoří rámec pro záměry kvality jednotlivých oblastí života v České republice:

1. Reagování na vývojové tendence globálního prostředí

Zabezpečit, aby společnost a organizace reagovaly na externí vývojové tendence globálního prostředí vyvolávající potřebu změn (řízení demografické diverzity; zvýšená poptávka po nových znalostech; prudký rozvoj technologií a digitální disrupce; sdílená a cirkulární ekonomika; nestálost globálních trhů; nedostatek zdrojů a potenciální nevratné změny životního prostředí; narůstající ekologická krize; zvyšující se četnost přírodních, průmyslových a jiných katastrof apod.

2. Podpora zvyšování kvality vzdělávání

Podílet se na řešení aktuálních problémů kvality ve vzdělávání ve všech jejích podobách. Soustředit se na řešení budoucích problémů, které v době vzdělávacího procesu ještě nemusí existovat. Orientovat se na formy vzdělávání zaměřené na získání nových dovedností, schopností, kritického myšlení a rozhodování při řešení nových problémů a zadání.

3. Maximalizace hodnoty dodávané všem zainteresovaným stranám

Vyvolávat procesy změn, které budou uvádět do souladu požadavky a očekávání konečného spotřebitele a dalších zainteresovaných stran na kvalitu poskytovaných výrobků a služeb s jejich spokojeností se skutečnou kvalitou poskytnutých výrobků a služeb.

4. Zlepšení konkurenceschopnosti ekonomiky

Spoluvytvářet konkurenceschopnou ekonomiku založenou na organizacích, které odhalují a naplňují požadavky zainteresovaných stran a v co největší míře využívají znalostí a tvořivosti lidí, účinně a hospodárně využívají a recyklují zdroje, spravedlivě rozdělují náklady a výnosy, uplatňují špičkové technologie, akcentují aspekt environmentální šetrnosti, vyvíjí a využívají kvalitní, bezpečné, komfortní, moderní řešení a produkty.

Trvale podporovat zavádění metod a nástrojů kvality v organizacích ve všech oblastech ekonomiky. Podporovat organizace, které aplikují ve svém řízení systém managementu kvality (odvětvový standard nebo koncepce ISO, koncepce TQM, resp. excellence organizací s využitím modelů excellence) doplněný o témata společenské odpovědnosti a udržitelnosti.

5. Podpora rozvoje infrastruktury kvality

Podporovat účinné využívání národní infrastruktury kvality, která hraje důležitou roli v národním, evropském i globálním obchodu, posílení konkurenceschopnosti, příspěvku k inovacím, ve využívání technologií a znalostí k ochraně spotřebitelů a životního prostředí.

Podporovat rozvoj poskytovatelů zapojených v národní infrastruktuře kvality: metrologické instituce, standardizační orgány, subjekty posuzování shody, akreditační a notifikační orgány, orgány dozoru nad trhem. Zapojit do rozvoje a využívání infrastruktury kvality důležité zúčastněné strany, mezi které patří: průmysl, organizace poskytující služby, státní a městské instituce, sociální péče, průmyslová a obchodní sdružení, tvůrci norem a spotřebitelé.

Prosazovat, aby činnosti infrastruktury kvality (technická normalizace, akreditace, metrologie, posuzování shody třetí nezávislou stranou, zkoušení, inspekce, certifikace) byly poskytovány pouze k tomu prověřenými odborně způsobilými subjekty s nejvyšší mírou nestrannosti a objektivity, ovšem s významným posílením funkcí odvolání proti rozhodnutí a veřejné kontroly funkce těchto struktur.

6. Zvýšení kvality veřejné správy

Budovat účinný a efektivně fungující systém veřejné správy (státní správa a územní samospráva), vytvářející podmínky pro růst prosperity České republiky a zvyšování kvality života jejích obyvatel, založený na dostupnosti, udržitelnosti a kvalitě poskytovaných služeb a na účasti občanů na veřejném dění.

Umožnit sdílení obecně uznávaných hodnot, jež jsou ve společnosti žádané a preferované mezi veřejnou správou, organizacemi soukromého sektoru a občany.

7. Podpora společenské odpovědnosti a udržitelného rozvoje organizací

Podporovat udržitelný rozvoj společnosti a organizací jak z pohledu kvality vyjádřené hospodářským rozvojem a prosperitou organizace, a z pohledu environmentálního, jež spočívá v zachování životního prostředí bez jeho zatěžování zdravotně rizikovými látkami a hlukem, tak z pohledu sociálního, který je založen na potřebě důstojného života a rozvoje lidí, jejich zdraví, vzdělání a rozvoje kultury.

V souladu s tím podporovat respektování mezinárodních standardů chování, komplexních nástrojů (např. Směrnice OECD pro nadnárodní podniky), iniciativ OSN (zejména 10 principů Global Compact a 17 Cílů udržitelného rozvoje - SDGs) i dokumentů ILO v oblasti ekonomického rozvoje (kvalita produktů i služeb, absence korupce, zvažování ekonomických rizik, agilní reakce na změny, ...) kvality života (zaměstnanců, spotřebitelů i ostatní veřejnosti) i ochrany životního prostředí.

Podporovat a oceňovat dobrovolné začlenění kritérií společenské odpovědnosti a udržitelnosti do systémů řízení organizací. Vytvářet podmínky pro organizace k vědomé odpovědnosti za dopady svých rozhodnutí a aktivit na společnost a životní prostředí, a tomu odpovídajícímu etickému chování.

8. Podpora kreativity a inovací

Naplňovat „inteligentní růst organizací“, tzn. takový růst organizací, který se opírá o výsledky vědy a výzkumu, znalosti a celkovou způsobilost zaměstnanců, inovace a zvyšující se kvalitu vzdělávání. Napomáhat přerodu nových myšlenek v inovativní produkty a služby. Posílit inovativní potenciál domácích organizací, výzkumnou a technologickou orientaci malých a středních podniků, rodinných firem.

Vést organizace ke kreativnímu chování, k inovacím, k hledání nových převratných řešení, jež přinesou zásadní zvýšení přidané hodnoty pro zákazníka a další zainteresované strany.

9. Prosazování práv spotřebitelů a rovných podmínek pro podnikání

Prosazovat celospolečenský zájem (veřejný zájem) na tom, aby se na trhu objevovaly nejen bezpečné, ale i kvalitní výrobky a služby, aby byly chráněny ekonomické zájmy spotřebitelů a respektována jejich práva, a to při nákupu v kamenných obchodech i online, a aby na trhu nedocházelo k diskriminaci producentů kvalitních výrobků a poskytovatelů kvalitních služeb. Za tím účelem zajistit dostatečné kapacity příslušných dozorových orgánů a veřejnou osvětu.

Posilovat vymáhání spotřebitelského práva, vychovávat a vzdělávat spotřebitele i podnikatele v otázce práv a povinností v oblasti ochrany spotřebitele. Využívat přitom instituce veřejné správy i relevantní a dostatečně reprezentativní nevládní organizace.

10. Ochrana duševního vlastnictví

Chránit duševní vlastnictví ve smyslu výsledků umělecké a odborné tvorby, výzkumu a jiné tvůrčí činnosti (autorská práva a průmyslové vlastnictví).

Vyhodnocovat aplikaci a účinnost právní úpravy a podle výsledků hodnocení event. navrhovat změny právní úpravy, popř. novou právní úpravu, a to v návaznosti na vývoj na mezinárodní a unijní úrovni. Organizovat a podporovat vzdělávání za účelem zvyšování povědomí o ochraně duševního vlastnictví.

11. Podpora osob se specifickými potřebami

Přispívat k rozvoji soudržné společnosti bez sociálního vylučování, v níž příležitost k zapojení na trhu práce a tím i k důstojnému životu dostává každý občan, systematickým předcházením a odstraňováním nebezpečí sociálního vyloučení občanů, kvalitním vzděláváním reagujícím na potřeby trhu práce a efektivním systémem sociální ochrany.

Prosazovat rovné příležitosti pro osoby se zdravotním postižením. Stimulovat výrobce a poskytovatele služeb, aby na trh uváděli produkty (výrobky a služby) splňující i zásady universálního designu a užití. Směřovat je, aby během výzkumu a vývoje svých produktů jednaly v souladu s těmito zásadami, a zároveň využívaly přínosy nových technologií ve prospěch osob se zdravotním postižením.

12. Oceňování organizací za kvalitu, za společenskou odpovědnost a udržitelnost

Pokračovat v udělování Národních cen České republiky, v udělování ocenění za kvalitu, společenskou odpovědnost a udržitelnost ve všech oblastech života společnosti, jakož i v udělování značek kvality pro výrobky a služby v příslušných programech.

Zabezpečit, aby se účel, obsah a význam Národních cen ČR, dalších ocenění za kvalitu, společenskou odpovědnost a udržitelnost, a značek kvality, dostal do povědomí občanů.

2. Záměry kvality Národní politiky kvality České republiky v jednotlivých oblastech

2.1 Vzdělávání, školství

Institucionální odpovědnost: MŠMT, NPI ČR, NAÚ, ČŠI, CZVV

Výchozí stav:

Koncem roku 2020 schválila vláda ČR *Strategii vzdělávací politiky ČR do roku 2030+*, jejímž záměrem je modernizovat vzdělávací systém České republiky v oblasti regionálního školství (primární, sekundární vzdělávání), vysokého školství (terciární vzdělávání), zájmového a neformálního vzdělávání, a Strategický záměr ministerstva pro oblast vysokých škol na období od roku 2021 pro oblast vysokého školství (terciární vzdělávání), to vše v duchu celoživotního učení. Účelem je připravit vzdělávací systém nejenom na nové výzvy, ale zároveň i na řešení problémů, které v českém školství přetrvávají, při využití klíčových výstupů projektů zabývajících se zajišťováním a hodnocením kvality v systémech vzdělávání.

Prioritou pro období do roku 2030 je průběžně řešit jednak aktuální problémy kvality ve vzdělávání ve všech jejich podobách, jednak nastávající problémy kvality ve vzdělávání, tzn. problémy, které v době probíhajícího vzdělávacího procesu ještě nemusí existovat. Plošně zavést přístup ke vzdělávání, který je při hodnocení kvality vzdělávání charakterizován termínem „outcomes oriented education“, tedy vzdělávací formu zaměřenou na získání nových dovedností, schopností, kritického myšlení a rozhodování při řešení nových problémů a zadání.

Nové přístupy a změny v sociální oblasti budou klást vyšší nároky na znalosti a dovednosti nejen u existujících, ale zejména nově se tvořících profesí. Vzdělávání ve všech oblastech bude muset přiměřeně reagovat na technické atributy dnešní doby: stále vyšší využívání moderních technologií, automatizaci, robotizaci, digitalizaci, autonomní systémy, dynamický vývoj poznání apod. Dále bude kladen větší důraz na zkvalitnění výuky cizích jazyků, což je jedna z podmínek k zajištění zvýšení uplatnění absolventů škol na trhu práce a k jejich zapojení do evropské spolupráce a nadnárodních průmyslových projektů

Vysoké nároky na další vzdělávání budou plnohodnotně splňovat jen ty organizace, které budou samy uplatňovat tu nejvyšší kvalitu ve vzdělávání. Bude zefektivněna přímá komunikace škol se zástupci zaměstnavatelů za účelem vytvoření standardu kvality firemních a školních pracovišť, na kterých probíhá praktické vyučování.

Záměry kvality:

- **Otevřený vzdělávací systém v regionálním školství** - Realizace systémových kroků k vytváření a dalšímu rozvoji otevřeného vzdělávacího systému, který reaguje na měnící se vnější prostředí, poskytuje relevantní obsah vzdělávání občanům ČR v celoživotní perspektivě a je harmonizován jak s Národní soustavou kvalifikací, tak s Národní soustavou povolání.
- **Zvýšení kvality vzdělávání v regionálním školství** – Revize rámcových vzdělávacích programů pro předškolní a základní vzdělávání a inovovaný obsah rámcových vzdělávacích programů v jednotlivých oborech středního vzdělávání. Podpora neformálního vzdělávání a celoživotního učení. Zavádění a propagace inovativních metod výuky přírodovědných a technických předmětů v ZŠ, SŠ, příprava a profesní rozvoj učitelů ve spolupráci se soukromým sektorem (např. realizace praktického vyučování ve firmě, se kterou škola spolupracuje). Implementace nástrojů pro hodnocení kvality.
- **Realizace studijních programu tzv. profesního profilu ve vysokém školství** – Akreditace programů výuky tzv. profesního profilu: výrazné zvýšení podílu praxí a stáží studentů, rozšíření možnosti zapojování odborníků z praxe do výuky, užší spolupráce mezi akademickou a podnikatelskou sférou.
- **Zvýšení kvality vzdělávání ve vysokém školství** - Trvalý rozvoj systému managementu kvality, vnitřního a vnějšího hodnocení kvality vzdělávání, tvůrčích a ostatních činností. Zvýšení podílu vzdělávání a kompetencí v přírodních vědách, technologiích, inženýrství a matematice. Zavádění komplexního měření

výkonnosti VŠ a jejího vzájemného porovnávání (benchmarkingu). Podpora všech aktivit, jež souvisejí s internacionalizací VŠ.

- **Zvýšení kvality programů dalšího vzdělávání** – Usměrnování neformálního vzdělávání, aby plnilo roli rychlého a kvalitního přenosu informací, sdílení znalostí, rozvoje dovedností, vedoucích i k získání nových kvalifikací.
- **Kvalitní vzdělání pro každého občana na základě rovných příležitostí** – Poskytování vzdělávání ve všech stupních vzdělávací soustavy s přiměřenou úpravou a s přihlédnutím na individuální potřeby každého občana, bez ohledu na jeho zdravotní stav, osobnostní charakteristiku či socioekonomické podmínky.

2.2 Podnikání

Institucionální odpovědnost: MPO

Výchozí stav:

Podniky se často potýkají s přemírou regulace, nepřehledností, obtížnou srozumitelností právních předpisů a jejich častými změnami vedoucími k právní nejistotě. Jsou zahlceny velkým množstvím roztržitých informací z různých zdrojů a je pro ně obtížné rozeznat, zda jsou tyto informace relevantní. Podnikatelům napomůže Portál živnostenského podnikání, který využívá informace z Rejstříku živnostenského podnikání a ze základních registrů veřejné správy. Dalším přínosem pro snížení byrokracie je také spuštění nového webu MPO ČR www.stopbyrokracii.cz, jehož účelem je informovat o snižování administrativní zátěže podnikatelů, umožnit podávání konkrétních návrhů na změnu právních předpisů zatěžujících podnikatele nadbytečnou byrokracií.

V budoucnu bude nutné navíc zajistit, aby existovaly veřejně dostupné informace o chování podniků vzhledem k cílům udržitelného rozvoje, o společenských rizicích, které představují dopady rozhodnutí a činností podniků na společnost a životní prostředí. Vytvářet podmínky pro vědomou odpovědnost podniků za své dopady na společnost a životní prostředí, a přispět tak i k budování důvěry mezi nimi a společností.

Velká pozornost bude věnována malým a středním podnikům a rodinnému podnikání, investiční podpoře českých firem. Pokračující motivace rodinných firem k investicím, které by pomohly zvýšit zaměstnanost, modernizovat technologické vybavení vyvinout produkty s vyšší přidanou hodnotou.

Záměry kvality:

- **Snižování administrativní zátěže** – Dodržování a kontrola dodržování pravidla one-in-one-out v legislativě. Zlepšení koordinace kontrol ve firmách skrze Jednotný portál evidence kontrol (JEPEK). Plošné rozšíření nástrojů komunikace mezi státní správou a podnikateli (bankovní identita, datová schránka, E-Identita). Snížení časové náročnosti užívání těchto nástrojů, zvyšování jejich dostupnosti a propojení s centrálními daty (rejstříky).
- **Digitalizace služeb pro podnikatele** - Pokračování v digitalizaci služeb pro podnikatele: Portál podnikatele mj. přehledně uvádějící povinnosti podnikatelů, Jednotný portál evidence kontrol. Zvýšení připravenosti OSVČ v digitální komunikaci se státem: bankovní identita, datová schránka, E-Identita. Plošné využívání nástrojů komunikace mezi státní správou a podnikateli.
- **Vytvoření databáze informačních povinností** - Vytvoření informačního systému, který by obsahoval výčet informačních povinností podnikatelů a zároveň umožňoval státní správě průběžně sledovat administrativní zatížení podnikatelů vyplývající z plnění těchto povinností.
- **Rozvoj malých a středních podniků** - Osvěta a motivace spolků a firem k implementaci principů kvality, udržitelnosti, společenské odpovědnosti a cirkulární ekonomiky. Podpora malých a středních podniků formou subvencí, daňových úlev, zprostředkování výměny informací, sdílení nejlepší praxe a provádění vzájemného benchmarkingu.
- **Podpora rodinných firem** – Vytvoření sítě regionálních center pro rodinné firmy navázané na vzdělávací instituce, ideálně na univerzity, která by poskytovala majitelům a nástupníkům rodinných firem:

akreditované vzdělávací programy, stáže a speciální kurzy o rodinném podnikání, snadnější přístup k příkladům dobré praxe, poradenství v oblasti generační výměny a dalšího rozvoje rodinných firem apod.

- **Zřízení jednotného portálu evidence kontrol** - Zřízení portálu, vzdáleného přístupu podnikatelské veřejnosti k individualizovaným datům a informacím, které evidují a shromažďují orgány vykonávající kontrolu u podnikatelských subjektů (plán kontrol podnikatele, výsledky kontrol podnikatele).
- **Nefinanční reporting a Due Diligence** - Podpora podnikatelských subjektů při implementaci centrální databáze pro nefinanční reporty v souladu s evropskou směrnicí o nefinančním reportingu a dalšími příslušnými předpisy. Zajištění relevantnosti, srovnatelnosti, spolehlivosti a použitelnosti informací, včetně jejich využitelnosti investory.

2.3 Veřejná správa

Institucionální odpovědnost: MV, MMR

Výchozí stav:

Veřejná správa (služební a správní úřady státní správy a úřady územní samosprávy) obecně využívá systémové přístupy k řízení svých činností a poskytovaných služeb zejména s ohledem na kvalitativní požadavky zainteresovaných stran (stát, jeho zaměstnanci, organizace zastupující relevantní skupinové zájmy, podnikatelské subjekty a občané).

V úřadech územní samosprávy dlouhodobě byla a je aplikace konkrétního přístupu k řízení kvality dobrovolná. Oproti tomu ve služebních a správních úřadech státní správy bylo až usnesením vlády České republiky č. 214, ze dne 4. dubna 2018, uloženo jako povinné, jednorázové a plošné zavedení tzv. minimální míry kvality a jeho plnění termínově ohraničeno datem 30. června 2022. Vedle toho jako podmiňující faktory pro další pozitivní vývoj přetrvávají: dostatek finančních prostředků na vnitřní rozvoj jednotlivých úřadů, pozitivní motivace zaměstnanců a proaktivní rozhodnutí vedení úřadů. Neméně důležitými faktory jsou i podpora na straně politického vedení úřadů a dostatek odborně vybavených úředníků, profesionálů kvality, na systemizovaných služebních místech s touto odbornou agendou.

Záměry kvality:

- **Zdokonalení systému řízení veřejné správy** – Zavádění a rozvoj systémových, procesních a kompetenčních přístupů k řízení úřadů veřejné správy, s předpokladem existence moderního, informovaného úřadu se schopností včasné a kompetentní reakce na změny vnějšího prostředí. Cílem je zabezpečení relevantních, plánovaných a řízených změn systému veřejné správy, jejich funkcionalit a odpovídajícího výkonu dílčích agend, včetně implementace možných inovací. Nezbytným je prostředí podporující inovace, podmiňujícím faktorem pak rozvoj veřejné správy na úrovni současného technického poznání v souvisejících oborech (informatika, sběr a analýza informací, automatizace a robotizace ve veřejné správě). Pokračovat v metodické podpoře odpovědného veřejného zadávání a nakupování a uplatňovat další principy udržitelného řízení veřejné správy.
- **Zabezpečení efektivního a účinného fungování státní správy** – Navázat institucionálně a metodicky na již dokončený proces zavedení minimální míry kvality do všech úřadů státní správy, podle oborového standardu (Metodický pokyn pro řízení kvality ve služebních úřadech), jako na výchozí stav. Zastřežit další, nezbytný rozvoj systémů řízení kvality ve služebních a správních úřadech na úrovni navazujícího usnesení vlády ČR, které by reflektovalo dosažený stav, mezinárodní standardy v oblasti kvality a systémově zajistilo následné zlepšování, personální rozvoj služebních úřadů v oblasti procesního a projektového řízení, interního auditu, benchmarkingu, etiky nebo společenské odpovědnosti. Nezbytnou podmínkou je rozšíření povinného vzdělávání státních zaměstnanců v oblasti kvality a řízení obecně, prohloubení odborné specializace jednotlivců na systemizovaných místech, rozvoj souvisejících aktivit v Sekci pro státní

službu MV ČR, jako zastřešujícího gestora uvedených záměrů a zajištění finančních zdrojů a odpovídající systemizace státních zaměstnanců, vykonávajících uvedené činnosti a agendy v oblasti kvality.

- **Zabezpečení efektivního a účinného fungování územních samosprávných celků** – Rozšíření aplikace trvale udržovaných systémových přístupů řízení kvality na úřadech místní samosprávy (systém managementu kvality dle ISO 9001/ISO 18091, CAF, kritériální Model EFQM, model společenské odpovědnosti (CSR), místní Agenda 21 podporující udržitelný rozvoj apod.). Zvýšení kompetencí úředníků a zastupitelů územních samosprávných celků. Zapojení většího počtu obcí do sdílení zkušeností a dobré praxe, podpora benchmarkingu mezi obcemi dle rozsahu výkonu přenesené působnosti.
- **Zlepšování kvality poskytovaných služeb** – Digitalizací služeb veřejné správy a zajištění jejich optimální dostupnosti. Rozšíření využívání moderních technologických nástrojů, rozšíření a podporování „odborné IT gramotnosti“ zaměstnanců a řízení vzájemné komunikace všech úřadů ve veřejné správě mezi sebou i směrem k ostatním zainteresovaným stranám.
- **Oceňování organizací za kvalitu, inovace a za společenskou odpovědnost** – Vyhledávání dobré praxe úřadů (Přívětivý úřad) a dále popularizace a šíření moderních postupů řízení kvality a oceňování těch úřadů, které se aktivně a úspěšně zabývají zvyšováním kvality svého řízení i poskytovaných služeb (Ceny Ministerstva vnitra za kvalitu a inovace ve veřejné správě).
- **Zavádění konceptu „chytrých měst“ jako jednoho z nástrojů naplňování principů udržitelného rozvoje.**

Žádný z těchto záměrů však nelze dosáhnout bez pravidelné a otevřené komunikace a výměny zkušeností a podnětů z praxe – mezi jednotlivými úřady napříč veřejnou správou a bez spolupráce na úrovni Sekce pro státní službu MV, jednotlivých ministerstev a vlády ČR v oblasti podpory rozvoje a kvality státní služby ve veřejné správě.

2.4 Veřejně prospěšný (neziskový) sektor

Institucionální odpovědnost: MPSV, MF, MZ, MŽP, MK, MPO, MMR, MV, MSp, MZe, MŠMT, MD, MZV

Výchozí stav:

Veřejně prospěšný (neziskový) sektor je nezbytnou složkou fungující demokratické společnosti. V současné době existuje v České republice více než 100 000 různě zaměřených veřejně prospěšných (neziskových) organizací. Jsou tradičně platformou pro sdružování občanů a realizaci jejich společných zájmů. Zároveň však poskytují širokou škálu veřejně prospěšných služeb, které jsou pro společnost nezbytné, ale nejsou zajímavé pro komerční subjekty a nedokáže je svými kapacitami zajistit ani veřejná správa. Zásadní je zejména jejich podíl na zajišťování sociálních služeb. Dále působí například v oblasti zdravotnictví, vzdělávání, kultury nebo ochrany životního prostředí. V souvislosti s probíhajícími demografickými a dalšími společenskými změnami význam jejich činnosti neustále roste.

Veřejná správa uznává, že veřejně prospěšné (neziskové) organizace jsou v mnoha ohledech nenahraditelné a podílí se na jejich financování všude tam, kde jí pomáhají naplňovat její úkoly a priority. Používaný systém financování je však nepřehledný, často nedostatečný a dostává příjemce prostředků do podřízeného postavení.

Veřejně prospěšný sektor se rovněž neobejde bez podpory soukromých dárců, ať už firemních či individuálních. Jejich podpora pomáhá šetřit veřejné prostředky a přispívat k inovativnosti i zvyšování kvality veřejně prospěšných služeb. V zájmu státu tudíž je hledat vhodné nástroje pro rozvíjení soukromého dárcovství a oceňovat společnosti i jednotlivce, kteří touto formou veřejně prospěšné účely podporují.

Záměry kvality:

- **Zlepšení společenského klimatu pro činnost veřejně prospěšných (neziskových) organizací** - Obrana proti dezinformačním a dehonestacním kampaním, které míří proti veřejně prospěšným (neziskovým)

organizacím. Objektivní informování o jejich významu, přínosech jejich práce a širokém spektru jimi poskytovaných služeb.

- **Šíření povědomí o kvalitní práci veřejně prospěšných (neziskových) organizací** - Označování a propagace organizací, které poskytují kvalitní služby a splňují vysoké standardy excelentního fungování. Zveřejňování příkladů dobré spolupráce veřejně prospěšných organizací s veřejnou správou i komerčními subjekty.
- **Podpora soukromého dárcovství a další spolupráce mezi veřejně prospěšným (neziskovým) a firemním sektorem** - Vytvoření bezpečného a přehledného prostředí pro soukromé dárce. Zjednodušení pravidel pro soukromé dárcovství a nastavení funkčních benefitů (daňových a dalších) pro dárce. Posilování prestiže dárcovství prostřednictvím pravidelného oceňování významných dárců představiteli státu.
- **Podpora efektivního partnerství veřejné správy a veřejně prospěšného (neziskového) sektoru**
Nastavení funkčních komunikačních mechanismů mezi veřejnou správou a veřejně prospěšným (neziskovým) sektorem. Vytvoření spravedlivého, přehledného a udržitelného modelu financování ze strany veřejné správy – preferování veřejných zakázek namísto dotačního režimu.

2.5 Průmysl

Institucionální odpovědnost: MPO, dále pak MF, MŠMT, MŽP

Výchozí stav:

Průmysl, jakožto i celá ekonomika prochází zásadními změnami způsobenými zaváděním informačních technologií, kyberneticko-fyzických systémů, systémů umělé inteligence a dalších moderních technologií. Průmysl musí na tyto trendy reagovat, protože skýtají obrovské příležitosti z pohledu udržitelnosti a zvýšení produktivity průmyslové výroby a služeb, ale zároveň představují i určitá rizika.

Dosavadní vývoj České republiky naprosto jasně ukázal, že budoucí strategii ČR nelze zakládat na cenové (nákladové) konkurenční schopnosti – na nízkých mzdách, nízké míře pracovněprávní a sociální ochrany, na nízkém kursu koruny apod. Velmi levná pracovní síla dlouhodobě formuje strukturu ekonomiky ve směru posilování výroby založených na levné práci, a tedy i nízké kvalifikaci a konec konců vede až k technickému a technologickému zaostávání. ČR proto musí nadále podporovat modernizaci průmyslové základny, která je nezbytná, ovšem prioritou by mělo být především v co největší míře podporovat výzkumné a inovativní prostředí, což je klíč k naší budoucí prosperitě. V dlouhém časovém horizontu rozhoduje o hospodářském růstu lidský kapitál, kreativita a technologický pokrok.

Modernizace průmyslu za předpokladu digitalizace a robotizace výrobních procesů může v širším kontextu přinést až úplné digitální propojení všech úrovní tvorby přidané hodnoty – od vývoje výrobku až po logistiku, což samozřejmě povede k maximální možné efektivitě v rámci tvorby přidané hodnoty. To je směr, kam se zpracovatelský průmysl v ČR musí ubírat, zároveň je však třeba chápat reálné problémy současného průmyslu a nezapomínat podporovat odvětví zpracovatelského průmyslu napříč celým jeho spektrem, protože jednotlivá odvětví jsou na sobě závislá, potažmo minimalizovat narušování dodavatelsko-odběratelských vztahů a následně paralýzu produkční řetězců.

Záměry kvality:

- **Budování síťové komunikační infrastruktury** - Digitalizace jako předpoklad pro udržení konkurenceschopnosti průmyslové výroby; vytváření podmínek pro budování sítí s velmi vysokou kapacitou zavádění legislativních a nelegislativních opatření k posílení soukromých investic do budování sítí s velmi vysokou kapacitou.
- **Modernizace průmyslové základny**- Zavádění technologií 4.0 a kapitálová podpora rozvíjejících se aktivit; právní úpravy v oblastech organizace firem do výrobních řetězců, výměny dat, kybernetické bezpečnosti a kvality ICT infrastruktury pro zabezpečení kontinuity všech procesů.

- **Podpora VaVal (výzkumu, experimentálního vývoje, inovací) a výrobků s vyšší přidanou hodnotou**
Podpora kolaborativního výzkumu, realizovaného výzkumnými organizacemi a podniky s důrazem na transfer výsledků do praxe, vč. zapojení studentů do výzkumu; zaměstnávání vysoce kvalifikovaných zahraničních pracovníků.
- **Kvalitní pracovní síla s technickým vzděláním pro průmysl** - Pracovní síla kvalitně vzdělaná v rámci spolupráce škol a firem a připravená se celoživotně dále rozvíjet v reakci na neustále se měnící nejen pracovní, ale i životní podmínky; příprava moderních metod výuky matematiky a ICT pro jednotlivé stupně počátečního vzdělávání a modernizace vzdělávacích programů pro učitele; zavedení nových interdisciplinárních studijních programů.
- **Prvky cirkulární ekonomiky jako předpoklad udržitelnosti** - Zavádění výrobku v produkčním řetězci, který zohledňuje environmentální šetrnost, možnost rozebrání na jednotlivé materiály a zdravotní nezávadnost. Komponenty produktu jsou navrhovány záměrně tak, aby mohly cirkulovat, aby je bylo možné rozložit na suroviny a znovu použít. Výrobní postupy splňují požadavky na maximální eliminaci a využívání odpadů.

2.6 Obchod

Institucionální odpovědnost: MPO, SOCR ČR, ČOI, MZe, SZPI, MMR

Výchozí stav:

Oblast obchodu je místem, kde dochází ke každodenním stykům zákazníka s koncovými články produkčně-logistického řetězce a k uspokojování každodenních potřeb zákazníků prostřednictvím individuálních obchodních transakcí. V souvislosti s pandemií virového onemocnění COVID-19 a dalšími novými krizovými situacemi ve společnosti se jeví obchod, především pak moderní obchod s potravinami a spotřebním zbožím, jako silný stabilizující faktor života společnosti. Obchod se také vyrovnává s existujícími trendy světové ekonomiky – udržitelnost, digitalizace a inovace. Nově se ještě větší důraz klade na odolnost obchodu obecně a specificky obchodu s potravinami a spotřebním zbožím vůči nepředvídatelným jevům (pandemie, živelní katastrofy, finanční krize a inflace, nedostatek surovin a materiálů) a nežádoucím projevům (falšování původu nebo složení potravin /případně dalšího zboží/, dvojí kvalita potravin, ...).

Obchod je služba zákazníkovi umožňující jeho zdravý a bezpečný život a nabízející úspory času k jeho vlastní seberealizaci.

Záměry kvality:

- **Obchod jako zaměstnavatel a jako inkluzivní pracovní prostředí pro všechny skupiny společnosti**
Budování obchodu jako významného a stabilního zaměstnavatele, jako přitažlivé kariéerní pracovní příležitosti, jako služby regionům a veřejné služby a nástroj zkvalitnění života v suburbánních a venkovských oblastech. Prosazování spravedlivého odměňování a oceňování pracovní síly v obchodě. Chápání obchodu jako přirozeného partnera národním producentům potravin a spotřebního zboží.
- **Digitalizace obchodu a uplatnění nových technologií v obchodě** - Rozvoj on-line obchodování a v kamenných obchodech bezobslužného obchodování (rozvoj prodejen 24/7 s využitím digitalizace a bankovní či jiné identity) k usnadnění nákupů zboží běžné spotřeby. Inovace produktů a služeb s důrazem na digitalizaci a elektronickou komunikaci se spotřebitelem. Digitální cenovky. Digitální účtenka.
- **Zlepšení postavení zákazníků a jejich edukace směrem ke zdraví, vhodnému výběru zboží a zodpovědné spotřebě** – Rozšíření stávajícího rámce pro ekodesign, aby zahrnoval co nejširší škálu výrobků a současně rozšiřoval požadavky, které mají splňovat. Podpora zavádění digitálního pasu výrobků, pro usnadnění oprav nebo recyklace výrobků, pro usnadnění sledování látek vzbuzujících obavy, s cílem předcházet greenwashingu a neuvádění účastníků trhu v omyl. Omezování plýtvání potravinami. Posilování zákaznických preferencí pro potraviny a další výrobky českého původu. nutričního označování potravin. Zákaznický srozumitelný způsob nutričního označování potravin na přední straně obalu a edukace

spotřebitele ke zdravému stravování. Výrobní inovace a aktivity obchodníků směřem ke zdravému životnímu stylu. Zavedení dalších opatření a technologií pro zvyšování úrovně hygieny a zdravotní bezpečnosti samotného nakupování. Instruktáž spotřebitelů ke správné a environmentálně vstřícné péči o textilní produkty. Spolupráce s dodavateli (farmáři) na snižování reziduí pesticidů v potravním řetězci a podpora eko-produkce. Spolupráce s vědci (TA ČR) na přípravě pěstebních standardů ochrany půdy.

- **Snižování odpadu** - Snižování hmotnosti obalových plastů. Stanovení parametrů pro hodnocení produkce obalů a odpadů, a stanovení ekologicky příznivých způsobů jejich likvidace. Redukce potravinového odpadu a efektivní způsoby využití „neprodaných potravin“, účast v diskusi o případné revizi pravidel ohledně vyznačování data spotřeby a minimální trvanlivosti a o další edukaci spotřebitele tak, aby byly tyto informace pro spotřebitele srozumitelnější. Snižování textilního odpadu odpovědným nakupováním kvalitních výrobků, které mají delší životnost.
- **Snižování uhlíkové stopy při výrobě, přepravě a prodeji a péči o produkty**
Zvýšení transparentnosti životního cyklu výrobků a služeb v souladu se zavedenými standardy a příslušnou evropskou legislativou. Spolupráce s firmami při vyhodnocování parametrů pro hodnocení dopadu produktů na jednotlivé složky životního prostředí, včetně kvantifikace uhlíkové stopy výrobků, které dodávají na trh a její reporting podle mezinárodní klasifikace (SBTI). Řešení eko-designu, eko-produkce a upcyklingu. Zavedení nových energeticky úsporných technologií a využívání obnovitelných zdrojů energie. Zkracování dodavatelských řetězců podporou lokálních producentů.

2.7 Energetika

Institucionální odpovědnost: MPO

Výchozí stav:

Současný stav je daný platnými strategickými a koncepčními dokumenty jak na národní úrovni, tak z hlediska EU, zejména Státní energetická koncepce (SEK), Vnitrostátní plán České republiky v oblasti energetiky a klimatu, a národní akční plány: rozvoje jaderné energetiky, pro chytré sítě a čisté mobility.

Proběhlo vyhodnocení Státní energetické koncepce, na základě kterého se připravuje její aktualizace, která by měla jak reflektovat nové cíle v ochraně klimatu (zvýšení cílů pro rok 2030 – Fit for 55, odstavování uhelných zdrojů, dekarbonizace do roku 2050), tak obecně nové výzvy v energetice: decentralizace, obnovitelné zdroje, komunitní energetika, digitalizace (rozvoj chytrých sítí), nové technologie (vodík, syntetická paliva, bateriová úložiště), perspektivy v jaderné energetice (modulární reaktory), změny na straně spotřeby (elektromobilita, nárůst počtu spotřebičů, zvyšování počtu a výkonnosti výpočetních systémů a tedy jejich spotřeby) a další.

V budoucnosti bude česká energetika směřovat k naplnění kombinace jaderné energie a decentralizovaných obnovitelných zdrojů s důrazem na technologickou neutralitu a vědecké poznání. Dalším důležitým faktorem rozvoje bude udržení fyzické a kybernetické odolnosti provozovaných energetických systémů. V současnosti projednáváné aktualizace právních předpisů, strategických dokumentů a další související opatření uvažují jednak zmíněný přístup, jednak reagují na klimaticko-energetické cíle EU.

Záměry kvality:

- **Maximalizace efektivity výroby, distribuce a akumulace energie** – Uzavření dobrovolných dohod s výrobcí, distributory a význačnými spotřebiteli energie, které potvrdí zapojení soukromého sektoru do plnění cílů ČR v oblasti energetické účinnosti, obnovitelných zdrojů energie a snižování emisí skleníkových plynů. Zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie. Posílení digitalizace a automatizace distribuční a přenosové soustavy.
- **Zabezpečení spolehlivého, udržitelného a cenově dostupného zásobování ČR energií**
Naplnění programového prohlášení vlády pro oblast podpory rozvoje jaderné energetiky, s cílem pomoci: s vyřešením tržních selhání, stability dodávek elektřiny a s energetickou soběstačností; s prosazením

rovných podmínek pro jadernou energetiku a ostatní nízkouhlíkové technologie; s vytvořením předpokladů pro rozvoj nových jaderných zdrojů v ČR jako východiska pro cenově dostupnou elektřinu z jádra; se zajištěním podmínek pro financování a realizaci nového jaderného zdroje EDUII a urychlením kroků k výstavbě dalších velkých nových jaderných zdrojů a malých modulárních reaktorů (SMR).

- **Podpora využívání nových technologií** – Zahrnutí podpory nových technologií a nových zdrojů energií do podpůrných programů a fondů (Modernizační fond, Národní plán obnovy a další): smart grids, vodík pro pohon, vodíkové technologie jako záložní nebo pohotovostní zdroje (náhrada zdrojů na fosilní paliva), bateriová úložiště, SMR jaderné zdroje). Vyžadování využití tzv. zelených technologií (zelených energetických zdrojů), i u ostatních projektů, které budou realizovány v rámci těchto programů a fondů
- **Normalizace vyhodnocovaných energetických parametrů** – Normalizace vybraných vyhodnocovaných energetických parametrů s potřebnou vypovídací hodnotou: stupeň energetické soběstačnosti ČR; dosažená úroveň výroby, distribuce a akumulace energií; kvalita, bezpečnost a ochrana distribučních sítí proti přetížení; kontinuita nezbytných činností; emise skleníkových plynů apod.
- **Přechod k nízkoemisním zdrojům, šetření energií** – Vytváření podmínek pro energetickou transformaci a úspory energií: odstavení uhelných elektráren po zajištění dostatečných záložních kapacit, dekarbonizace teplárenství, využití bioplynu, program Zelená úsporám (zateplování, výměna kotlů, instalace FVE ve spojení s bateriemi, tepelná čerpadla s FVE).
- **Transpoziční novela energetického zákona** – Zpracování transpoziční novely energetického zákona, která bude reflektovat změny související s cíli ochrany klimatu a dekarbonizace.

2.8 Stavebnictví

Institucionální odpovědnost: MPO, ÚNMZ

Výchozí stav:

Stavebnictví je strategicky důležité odvětví pro hospodářství České republiky, co se týče produkce, vytváření pracovních míst a výstavby i údržby veřejného prostranství. Jde nicméně o jedno z nejméně digitalizovaných odvětví se stagnující mírou produktivity práce. V procesu výstavby se vyskytují systémové nedostatky týkající se míry spolupráce, špatné správy informací, výskytu věcných i časových kolizí při přípravě a provádění staveb, neracionálního provádění oprav a údržby a nedostatečných investic do technologií, výzkumu a vývoje. Tyto nedostatky mají za následek nízkou efektivnost vynaložených veřejných financí a vyšší finanční riziko kvůli možným nepředvídatelným překročením výdajů, opožděným dodávkám staveb veřejné infrastruktury a dodatečným změnám dokumentace stavby.

Výsledná bezpečnost a kvalita staveb závisí na mnoha faktorech, jedním z nich je kvalita stavebních výrobků, které jsou do stavby zabudovány. Současné právní předpisy umožňují dodávat na trh v České republice i takové stavební výrobky, u kterých nemá výrobce povinnost uvádět informace o konkrétních vlastnostech výrobku. Pro jejich navržení a použití do stavby ze strany projektantů a zhotovitelů staveb tak chybí zásadní informace, které umožní posoudit vhodnost výrobku do konkrétní stavby. Navíc mohou mít negativní vliv na kvalitu navrhování a provádění staveb, jejich užité vlastnosti a životnost.

V letech 2019 až 2022 bylo zveřejněno několik evropských strategií, jejichž cílem je dosažení klimaticky neutrální Evropy do roku 2050. Stavebnictví se podílí 35 % na produkci odpadů, 36 % na produkci emisí CO₂, 40 % na spotřebě veškeré produkce energie a až 50 % na spotřebě zdrojů primárních surovin. Představuje proto pro naplnění cíle významnou oblast. Stavebnictví je odvětví, které se díky snižování energetické náročnosti budov, používání materiálů šetrných k životnímu prostředí, optimalizací množství a druhů použitých materiálů a tím udržitelnému využívání zdrojů a digitalizaci může poměrně rychle proměnit v odvětví klimaticky téměř neutrální.

Záměry kvality:

- **Digitalizace ve stavebnictví**
Úspora nákladů (časových, personálních, finančních) při zadávání, navrhování, provádění, provozování/správě a odstraňování staveb. Zvýšení kvality přípravy, provádění a provozování staveb (např. včasné odstraňování kolizí, optimalizace navržených a prováděných řešení).
- **Zavedení metody BIM (informační modelování staveb/ informační management staveb) v ČR**
Metoda BIM pro naplnění principů udržitelné výstavby v celém životním cyklu stavby (koncepční návrh, výstavba, provoz a odstranění stavby) nebo při změnách dokončených staveb (rekonstrukcích).
- **Stavební výrobky** – Sjednocení podmínek pro uvádění a dodávání stavebních výrobků na trh na národní úrovni s evropským postupem. Prioritizace kvalitního vnitřního prostředí budov a výsledného komfortu pro uživatele při rekonstrukcích budov namísto pouhého zvyšování energetické účinnosti.
- **Udržitelné využívání zdrojů ve stavebnictví**
Prodloužení životnosti staveb použitím vhodných stavebních výrobků. Používání recyklovatelných výrobků a materiálů. Zvýšení podílu recyklovaných materiálů ve stavebních výrobcích. Prosazení požadavků na hodnocení udržitelnosti výrobků a staveb v rámci zelených veřejných zakázek. Posuzování výrobků a budov v rámci hodnocení dopadů na životní prostředí v rámci jejich celého životního cyklu.
- **Přechod na oběhové hospodářství**
Předcházení vzniku odpadů ve stavebnictví, nastavení podmínek pro opětovné využívání stavebních výrobků a pro využití stavebního a demoličního odpadu, směřování k přechodu odvětví stavebnictví na oběhové hospodářství i k významným úsporám primárních surovin.

2.9 Cestovní ruch

Institucionální odpovědnost: MMR

Výchozí stav:

Cestovní ruch je odvětvím, které bylo nejvíce a nejdéle zasaženo pandemií virového onemocnění COVID-19. V jejím důsledku došlo k uzavření provozoven a velkému odlivu pracovních sil. V současné době se především gastronomie a hotelnictví potýkají s velkým nedostatkem kvalifikovaných, ale i nekvalifikovaných pracovníků. V důsledku pandemie došlo k jejich odlivu do jiných oborů, například obchodu, logistiky a dalších. Bohužel v mnoha případech se v těchto oblastech velmi rychle etablovali a již neplánují návrat zpět. Bude tedy třeba získat opětovně dostatek nových pracovníků, kteří budou muset být velmi často nově zaškoleni.

Základní podmínkou zvyšování kvality v cestovním ruchu je zlepšení a zvýšení nabídky služeb s vyšší přidanou hodnotou. Systémové řešení kvality služeb se doposud soustředilo na řešení pouze technických předpokladů kvality, jejichž cílem je na základě kritérií provést certifikaci zařízení a služeb cestovního ruchu a přispět ke zlepšení orientace zákazníků. Profesními sdruženími byly ve spolupráci s veřejným sektorem postupně vypracovány mezinárodně srovnatelné jednotné oborové technické standardy/normy, které však nejsou pro provozovatele služeb závazné. Dobrovolnost technických standardů vede v českém prostředí k jejich nedostatečnému akceptování ze strany poskytovatelů služeb, kdy přes finanční podporu z veřejného sektoru je míra zapojení těchto poskytovatelů nízká.

Vláda ČR se ve svém programovém prohlášení z 6. ledna 2022 zavazuje k přípravě Zákona o cestovním ruchu. Zákon by měl vést ke zlepšení koordinace mezi jednotlivými aktéry cestovního ruchu, která přispěje k lepšímu využití potenciálu cestovního ruchu v regionech. Zavedení Zákona ve svém důsledku bude mít významný dopad na zlepšení kvality služeb a produktů nabízených v segmentu cestovního ruchu, stejně jako na kvalitu života místních obyvatel.

Záměry kvality:

- **Zvýšení kvality vzdělávání** - Realizace uceleného systému vzdělávání pracovníků v cestovním ruchu: pro podnikatele (hotely, restaurace, turistické cíle), pro zástupce místní samosprávy (kraje, obce), pro organizace starající se o management konkrétních oblastí a destinací a pro další profesionály v turismu.

Reagování na nové výzvy v oblasti využívání moderních technologií v některých oblastech cestovního ruchu. Zaměření se na vzdělávání, na zajištění dostatečných znalostí, např. formou dalšího a celoživotního vzdělávání.

- **Realizace Národního systému kvality služeb cestovního ruchu (NSKSCR)** - Postupná integrace vybraných měkkých parametrů ze Standardu Českého systému kvality služeb přímo do standardů, klasifikací a norem profesních asociací působících v odvětví cestovním ruchu České republiky.
- **Zvýšení konkurenceschopnosti, inovace produktů a služeb** - Zvýšení konkurenceschopnosti odvětví cestovního ruchu prostřednictvím zvyšování kvality služeb, zvýšení důvěryhodnosti a dalším vzděláváním pracovníků v cestovním ruchu. Systematická implementace inovací produktů a služeb, s důrazem na digitalizaci, a s ohledem na požadavky spotřebitelů a dalších zainteresovaných stran.
- **Zvyšování standardů služeb** - Zvyšování standardů poskytovaných služeb s velkým důrazem na zdravotní bezpečnost. Zpracování a nastavení nových standardů (např. program Stay Safe pro hotely, manuály pro bezpečný pobyt na horách, pokyny pro bezpečné pořádání kongresů, konferencí a výstav).
- **Rozšíření nabídky služeb** - Zlepšení a rozšíření nabídky služeb s vyšší přidanou hodnotou. Zlepšení koordinace mezi resorty, samosprávami a profesními organizacemi.
- **Podpora udržitelného cestovního ruchu** - Podpora udržitelného cestovního ruchu (ochrana přírody, vodních zdrojů, snížení plýtvání potravinami, úspora energií). Kampaně na podporu příjezdového i domácího cestovního ruchu.
- **Zkvalitňování technických standardů** - Ve spolupráci s profesními sdruženími na národní úrovni postupně zavádění povinné celostátní kategorizace a klasifikace v různých segmentech cestovního ruchu.
- **Digitalizace správy cestovního ruchu** – Zabezpečení digitální správy cestovního ruchu (např. zavedení systému e-Turista), za účelem snížení administrativní zátěže podnikatelů a obcí, k zvýšení efektivity výběru ubytovacích poplatků.

2.10 Potravinářství

Institucionální odpovědnost: MZe, PK ČR, AK ČR, ZS ČR

Výchozí stav:

Zemědělství se v posledních letech musí vyrovnávat s výraznými zásahy do oboru, a to ať již environmentálními změnami nebo šířením nákaz mezi hospodářskými zvířaty (výskyt ptačí chřipky a afrického moru prasat). Uvedeným bylo postiženo i navazující potravinářství. Celou oblast pak významně zasáhla také pandemie COVID-19. Uvedené faktory, vedle jiných, přispěly k zásadním změnám v produkci a spotřebě potravin a chování spotřebitelů vůbec. Silněji, než kdy dříve proto rezonuje požadavek na cenovou dostupnost kvalitních potravin a zvýšení soběstačnosti České republiky při zachování maximální udržitelnosti produkce potravin. Uvedené faktory jsou navíc v souladu celoevropským směřováním zemědělství a potravinářství, jehož základní požadavky jsou ukotveny ve strategii Farm to Fork (F2F), zkrácení cesty čerstvých zemědělských produktů od zemědělce ke spotřebiteli. Další navazující skutečností, která významně ovlivňuje uvedené faktory je výrazný růst cen vstupů (např. energie), které se následně odráží ve zdražování nejen potravin.

I v následujících letech bude nutné pokračovat v politice udržování vysoké kvality potravin, aby byl udržen nastavený vysoký standard kvality a zdravotní nezávadnosti všech vyráběných i dovážených potravin, která zaručuje efektivní ochranu zdraví spotřebitelů.

Záměry kvality:

- **Zajištění dodávek bezpečných a kvalitních potravin spotřebitelům**
Zvyšování kvality domácí zemědělské a potravinářské výroby s respektem k jejich environmentálním dopadům (snižování produkce CO₂ při výrobě potravin, snižování potravinového odpadu apod.). Pokračovat v monitoringu cizorodých látek v potravním řetězci. Revize režimů kvality potravin.

- **Výroba kvalitní a konkurenceschopné zemědělské a potravinářské produkce**
Podpora výrobců potravin formou dotačních titulů za účelem zlepšení jejich konkurenceschopnosti a udržitelnosti (např. modernizace výroby, inovace výrobních postupů a výrobků). Cílená kontrola kvality a bezpečnosti potravin příslušnými dozorovými orgány pro zachování vysoké úrovně těchto parametrů. Udržení systému kontroly dozorovými orgány na vysoké úrovni (organizace školení), posilování spolupráce na úrovni EU (účast na mezinárodních školeních, posílení přeshraniční spolupráce).
- **Kontinuální edukace a vedení spotřebitelů k informované volbě**
Navazování srozumitelné, kontinuální komunikace se spotřebitelem, za účelem zvyšování jeho edukace. Využití novelizovaných požadavků právních předpisů ke zvyšování kvality potravin (zákaz dvojí kvality potravin, zpřesnění definice české potraviny apod.). Účelem je, aby spotřebitel pochopil, proč se mu vyplatí preferovat a kupovat kvalitní potraviny označené značkami KLASA, Regionální potravina či evropskými značkami kvality jako jsou ZTS, CHZO, CHOP, BIO, či označením vyrobeno podle Českých cechovních norem podle systému zařazeného na seznam dobrovolných národních značek kvality.
- **Podpora výroby a prodeje kvalitních potravin**
Účast v diskusi k případné revizi označování potravin. Edukace spotřebitele, která by měla přispět ke zdravému stravování. Obnovení notifikace „Propagační kampaně na podporu kvalitních potravin“ u Evropské komise pro další období. Mediální kampaně na značky kvality potravin, např. v TV pořadu „Kluci v akci“ a „Herbář“, prostřednictvím akcí České technologické platformy pro potraviny, nebo akcí České potravinářské komory ČR: „Cena PK ČR o nejlepší inovativní potravinářský výrobek“, soutěže „V rytmu zdraví“ a „Studenti pro kvalitu potravin“ apod.
- **Využití kvalitativních schémat pro potraviny Evropské unie v ČR**
V rámci účasti v orgánech, výborech a sdruženích v rámci EU zaměřit se na revizi schémat kvality potravin s cílem posílit účinnost schémat kvality pro potraviny, zvýšit jejich atraktivnost pro producenty a zpracovatele (např. zjednodušením procesu zápisu chráněných názvů potravin) a rozšiřování povědomí o těchto schématech u spotřebitelů.
- **Pokračování v oceňování značkami kvality**
Pokračování v udělování ocenění kvality potravin: značka „KLASA“, značka „Regionální potravina“, značka „vyrobena podle České cechovní normy“, či značek v rámci evropských schémat kvality.

2.11 Životní prostředí

Institucionální odpovědnost: MŽP, dále pak MPO, MD, MZe, MZ, MMR, MF

Výchozí stav:

Oblast životního prostředí je specifická v tom smyslu, že ji ovlivňují všechny lidské aktivity. Základním koncepčním dokumentem vymezujícím realizaci efektivní ochrany životního prostředí v ČR je „Státní politika životního prostředí 2030 s výhledem do 2050“, která jednak uvádí strategické a specifické cíle oblasti, jednak definuje v určité míře obecnosti, či konkrétnosti metody, nástroje, resp. opatření, indikátory, gestory a zdroje financování pro jejich dosažení.

Záměrem do budoucna je pro občany ČR zabezpečit bezpečné, zdravé a resilientní životní prostředí, které umožní kvalitní život i budoucím generacím: společnost i hospodářství přizpůsobit změně klimatu, využívat co nejméně neobnovitelných přírodních zdrojů a nebezpečných látek, široce využívat druhotné suroviny a bezemisní energii, šetrně pečovat o krajinu a zachovat biologickou rozmanitost druhů. Koncepčně rozvíjet lidská sídla tak, aby zprostředkovala kvalitní a bezpečný život jejich obyvatelům.

Záměry kvality:

- **Zlepšení životního prostředí** - Zlepšení jakosti povrchových a podzemních vod. Zlepšení zásobování obyvatelstva pitnou vodou s vyhovující jakostí a s tím související zdokonalení čištění odpadních vod,

zvýšení účinnosti využívání vody včetně její recyklace. Snižování hlukové zátěže obyvatelstva a ekosystémů, a světelného znečištění.

- **Zlepšení hospodaření s vodou** - Zlepšení kvalitativního i kvantitativního stavu povrchových a podzemních vod s cílem zajištění spolehlivého zásobování pitnou vodou v odpovídající jakosti, nezhoršování a zlepšování stavu vodních útvarů a na vodu vázaných ekosystémů a poskytování dalších vodohospodářských služeb pro jejich udržitelné využívání v rámci hydrologického cyklu s ohledem na změnu klimatu. K naplňování těchto cílů je třeba především zajistit udržitelné hospodaření v krajině, realizaci navržených opatření, šetrné nakládání s vodami včetně zdokonalení čištění odpadních vod, zvýšení účinnosti využívání vody, lepší prevenci vodohospodářských havárií a efektivnější omezování jejich následků.
- **Snížení emisí a úniků nebezpečných látek do životního prostředí** - Snížení expozice obyvatel a životního prostředí nebezpečným chemickým látkám: snižování emisí a úniků nebezpečných chemických látek do všech složek životního prostředí, sanace kontaminovaných území, vč. urychlení procesu odstranění starých ekologických zátěží. Zlepšení kvality ovzduší: postupné snižování úniků emisí do ovzduší, kontrola dodržování imisních limitů znečišťujících látek, snižování přeshraničního přenosu znečišťujících látek apod.
- **Zvýšení připravenosti vůči mimořádným událostem** - Zvýšení připravenosti, resilience a adaptace na extremitu počasí. Minimalizace negativních dopadů mimořádných událostí a krizových situací antropogenního a přírodního původu. Minimalizace vzniků mimořádných událostí způsobených vlivem člověka na životní prostředí.
- **Zrychlení přechodu ke klimatické neutralitě a oběhovému hospodářství** - Snižování emisí skleníkových plynů: pokles emisí skleníkových plynů, zvyšování energetické účinnosti, zvyšování využívání obnovitelných zdrojů energie.
- **Zavádění oběhového hospodářství** - Plošné zavedení oběhového hospodářství v České republice za účelem hospodárného nakládání se surovinami, výrobky a odpady: snížení materiálové náročnosti ekonomiky, předcházení vzniku odpadů prostřednictvím uzavření materiálových cyklů, zvyšování kvality dotříděných frakcí plastového odpadu z obalů, dodržování správné posloupnosti činností postupu nakládání s odpady.
- **Obnovení ekologické stability krajiny** - Obnovení ekologické stability krajiny a dlouhodobě udržitelného hospodaření v krajině, které reaguje na změnu klimatu: zvyšování retence vody v krajině s prostřednictvím ekosystémových řešení; snížení plošného úbytku zemědělské půdy zpomalováním eroze a degradace půd.
- **Zachování biologické rozmanitosti v mezích tlaku změny klimatu** - Zlepšení stavu přírodních stanovišť a ochrany druhů. Zajištění ochrany a péče o nejcennější části přírody a krajiny. Omezení negativního vlivu invazních nepůvodních druhů. Zajištění ochrany volně žijících živočichů a živočichů v lidské péči.

2.12 Zdravotnictví

Institucionální odpovědnost: MZ

Výchozí stav:

Základním koncepčním materiálem Ministerstva zdravotnictví je Strategický rámec rozvoje péče o zdraví v České republice do roku 2030 (Zdraví 2030), který udává směr rozvoje péče o zdraví občanů ČR do roku 2030. V souvislosti s pandemií Covid-19 bylo Zdraví 2030 aktualizováno a schváleno vládou dne 13. července 2020, aby reflektovalo změny v systému zdravotní péče spojené s touto pandemií.

Hlavní ambicí Strategického rámce Zdraví 2030 je být nejenom zastřešujícím strategickým dokumentem pro resort zdravotnictví, ale i vodítkem pro všechny orgány státní správy i samosprávy, protože faktory ovlivňující

zdraví obyvatel se prolínají napříč všemi resorty a jsou také předmětem rozhodování orgánů na krajské i obecní úrovni. Stále platí, že zdraví lidí nevzniká v nemocnicích, ale všude tam, kde lidé žijí, pracují a odpočívají.

Strategický rámec Zdraví 2030 navazuje na cíl Strategického rámce ČR 2030 „Zdraví všech obyvatel se zlepšuje“, jehož specifické cíle se tematicky soustřeďují do sedmi specifických cílů, které kopírují investiční a neinvestiční priority MZ pro programové období politiky hospodářské, sociální a územní soudržnosti EU 2021+, a které jsou realizovány prostřednictvím navazujících implementačních plánů. Jednotlivé specifické cíle jsou popsány v části „Záměry kvality“.

Záměry kvality:

- **Reforma primární péče** - Zajištění standardizace vybavení ordinací, dostupnost zdravotní péče pacientovi a stanovení indikátorů kvality péče (nastavení indikátorů kvality tak, aby bylo možno srovnávat výkonnost jednotlivých praxí).
- **Prevence nemocí, podpora ochrany zdraví; zvyšování zdravotní gramotnosti** - Vývoj systémů hodnocení kvality, nákladové efektivity a úhrad programů screeningu a programů časného zachytu vážných onemocnění v rizikových skupinách osob. Vytvoření komplexní soustavy opatření a programů ochrany a podpory zdraví k rozšíření nástrojů pro boj s infekčními onemocněními a zavádění epidemiologických opatření. Aktivity ke zvýšení zdravotní gramotnosti obyvatel a podpoře zdravého a aktivního životního stylu zaměřeného nejen na pohybové aktivity.
- **Implementace modelů integrované péče** - Implementace integrované zdravotní péče a implementace dlouhodobé (integrované zdravotní a sociální) péče do systému služeb ČR, který je založen na komplexnosti zajištění zdravotních i sociálních potřeb pacientů s dlouhodobými chronickými obtížemi a výraznou disabilitou realizovaná za spolupráce s dalšími dotčenými aktéry.
- **Personální stabilizace resortu zdravotnictví** - zlepšení organizace a průchodnosti postgraduálního vzdělávání zdravotnických pracovníků, zvýšení atraktivity vzdělávání a atraktivity práce ve zdravotnictví (kritéria hodnocení kvality akreditovaných zařízení). Zlepšení prevence negativních dopadů psychické a fyzické zátěže pro pracovníky ve zdravotnictví, např. prostřednictvím psychosociální podpory a supervize (tvorba a zavedení nových řešení, nástrojů řízení a podpory kvality včetně supervize, měkkých dovedností a programů snižujících zátěž a vedoucích k zajištění efektivnosti, udržitelnosti a dostupnosti zdravotní péče).
- **Digitalizace zdravotnictví** - Řešení závažných dosud neřešených problémů ve zdravotnictví vedoucích ke snížení dostupnosti a kvality zdravotních služeb a zvyšujícímu se riziku neudržitelnosti financování zdravotních služeb v požadované kvalitě (zákon o elektronizaci zdravotnictví). Posílení postavení občana/pacienta v péči o vlastní zdraví.
- **Optimalizace systému úhrad ve zdravotnictví** - Implementace exaktně řízeného systému úhrad k posílení kapacit zdravotního systému, napomůže k standardizaci zdravotní péče, dopomůže k využívání moderních metod při diagnostice i léčbě a zvýší dostupnost péče pro všechny potřebné občany ČR.
- **Zapojení vědy a výzkumu** - Podpora výzkumu s důrazem na prevenci, ověřování nových efektivních postupů v primární prevenci, zavádění a testování nových programů sekundární prevence a cílených programů časného zachytu vážných onemocnění.

2.13 Práce a služby sociálního začleňování

Institucionální odpovědnost: MPSV

Výchozí stav:

Základní a nepodkročitelné požadavky pro poskytovatele sociálních služeb v oblasti kvality sociálních služeb jsou zákonem o sociálních službách ukotveny již od roku 2007. Je tak stanoveno základní zákonné minimum pro poskytovatele sociálních služeb, kteří poskytují pomoc a podporu zranitelným a křehkým osobám. Tato

pravidla je nezbytné aktualizovat a rozvíjet, aby byly účinné a efektivní v praxi sociálních služeb a přispívaly k ochraně a podpoře klientů sociálních služeb. Zcela zásadní je akcent ochrany a respektu práv osob, kterým jsou sociální služby poskytovány. Změny v systému je třeba založit na datech, proto je nezbytné zrychlit digitalizaci sociálních služeb, zjednodušit jejich administrativu a umožnit online formu komunikace.

Nad rámec zákonem definovaných povinností poskytovatelů a souvisejících kritérií standardů kvality sociálních služeb se v rámci působnosti Ministerstvo práce a sociálních služeb vytváří tzv. Program dobrovolného rámce kvality sociálních služeb. Měl být motivačním programem ministerstva pro rozvoj kvality v oblasti poskytování sociálních služeb, který upravuje oblast kvality nad rámec zákonem definovaných povinností poskytovatelů a souvisejících kritérií standardů kvality sociálních služeb.

Dále pak je nezbytné pokračovat v tzv. transformaci ústavní péče a rozvoji služeb komunitního charakteru. Cílem je vytváření nástrojů, které podpoří zajištění kvality života zranitelných osob. I v této oblasti je nezbytné postoupit dál, a to zejména v oblasti metodik a monitoringu.

Záměry kvality:

- **Podpora deinstitucionalizace služeb sociálního začleňování osob se specifickými potřebami** - Podpora „péče poskytované v přirozeném prostředí“ pro osoby se specifickými potřebami, a to podporou procesu transformace ústavních sociálních služeb. Půjde o aktualizaci již existujících či tvorbou nových metodických materiálů, konzultace a přímou podporou dotčených poskytovatelů sociálních služeb. Využití dobré praxe jako motivačního prvku, a to především pro poskytovatele zvažující či realizující transformaci.
- **Vytvoření nástroje pro monitoring transformace pobytových služeb sociální péče**- Vytvoření nástroje, navržení způsobu sběru dat a jejich vyhodnocování. Monitoring bude probíhat podle jednotně definovaných ukazatelů ve třech základních oblastech (změny v životě uživatelů, rozvoj sociálních služeb komunitního charakteru, nákladovost).
- **Optimalizace a rozvoj zákonného pojetí kvality sociálních služeb** - Aktualizace zákonného pojetí kvality sociálních služeb, tak, aby odpovídalo aktuálnímu stavu poskytování sociálních služeb. Zcela nezbytné je uchování zaměření na ochranu práv klientů. Aktualizované pojetí kvality služeb musí zůstat i nadále efektivním nástrojem pro rozvoj kvality jednotlivých poskytovatelů sociálních služeb.
- **Rozvoj nadstavbového pojetí kvality sociálních služeb** - Rozvoj pojetí kvality sociálních služeb nad rámec zákona o sociálních službách. Realizace pilotáže a finalizace tvorby nadstavbového pojetí kvality sociálních služeb včetně ukotvení tohoto nástroje pro segment sociálních služeb. Podpora velmi dobré praxe, kterou poskytovatelé sociálních služeb realizují nad rámec zákonných povinností. Podpora velmi kvalitních poskytovatelů sociálních služeb, jejich propagace a ocenění.
- **Rozšíření pojetí kvality sociálních služeb** - Rozšíření pojetí kvality sociálních služeb v návaznosti na stávající systém kvality a tím umožnit poskytovatelům rozvíjet se v rámci dobrovolného systému, který není koncipován jako sankční. Nastavení přístupu pro monitoring, měření a ocenění mimořádné kvality organizací poskytovatelů sociálních služeb.
- **Zabezpečení rovných práv osobám se zdravotním postižením** - Aktivní začleňování osob se zdravotním postižením do společnosti a na pracovní trh, přijímání opatření k odstranění překážek bránících těmto osobám v naplňování jejich práv. Podpora samostatného rozhodování zdravotně postižených osob.

2.14 Doprava

Institucionální odpovědnost: MD

Výchozí stav:

Sektor dopravy představuje jeden z pilířů hospodářství České republiky, který i přes zřetelný pokrok v posledních letech stále obsahuje mnoho nedořešených problémů i nových výzev. Sektor dopravy ovlivňuje

prakticky všechny oblasti veřejného i soukromého života a podnikatelské sféry a je nutnou podmínkou pro zvyšování konkurenceschopnosti České republiky a její udržitelný rozvoj.

Stav dopravní infrastruktury stále zaostává za členskými státy, které se staly členy EU dříve než ČR. Tato skutečnost snižuje výkonost průmyslu i ekonomiky ČR jako celku, má negativní vliv na stav životního prostředí a z důvodu špatné dopravní dostupnosti některých regionů způsobuje nárůst počtu dopravních nehod a limituje plnohodnotné zabezpečení bezpečnosti a plynulosti provozu. Rozvíjet je proto třeba všechny druhy dopravy, a to při reflektování rozvojových trendů a současném zachování podpory moderních technologií a aplikace výsledků výzkumu a vývoje do praxe.

Záměry kvality:

- **Modernizace a rozvoj železniční dopravy** - Pokračování v modernizaci, rozvoji a oživení železniční dopravy: synchronizované a koordinované budování a modernizace tratí sítě TEN-T při zajištění provozní a technické interoperability evropského železničního systému, posilování úlohy železniční dopravy coby páteře efektivní, kvalitní a udržitelné regionální, příměstské i městské dopravy. Výstavba vysokorychlostních tratí.
- **Dokončení systému jednotného tarifu** - Navázání na tvorbu systému jednotného tarifu „One Ticket“. Pokračování v rozvoji městské, příměstské a regionální hromadné dopravy v rámci integrovaného dopravního systému.
- **Omezení nepříznivého vlivu dopravy na životní prostředí** - Průběžný přechod směrem k méně znečišťujícím a energeticky efektivním druhům dopravy. Využívání environmentálně šetrných technologií, paliv a infrastruktury. Zvyšování kapacity železniční infrastruktury (včetně její pokračující elektrifikace), které umožní postupný přesun části nákladní dopravy z přetížených silnic na koleje. Rozšíření řešení moderních dopravních systémů o bezemisní formy dopravy (např. cyklo doprava).
- **Dosažení dostatečné efektivnosti národní silniční sítě a zvýšení kvality silniční dopravy jako celku** Zajištění kvalitního napojení všech krajských a významných regionálních center na páteřní síť TEN-T prostřednictvím navazujících silnic I. třídy celostátního i regionálního významu. Při zadávání projektů dopravních staveb upřednostňování váhy požadavků na kvalitu, architektonickou a urbanistickou hodnotu díla, před hlediskou nejnižší ceny a nákladů na životní cyklus produktu. Důsledné naplňování platné Politiky jakosti pozemních komunikací, vedoucí ke kvalitnímu návrhu díla a k zajištění jeho dlouhé životnosti.
- **Využívání nejmodernějších technologií a globálních navigačních družicových systémů (GNSS)** Vytváření legislativního prostředí a kapacit pro efektivní správu, pokročilý provoz, inovativní využití a bezpečnou integraci bezpilotních systémů v ČR. Zavádění U-Space a „digitálních map“ pro drony v ČR. Optimalizace mapových podkladů a zón pro drony pomocí tvorby vnitrostátního regulačního rámce reflektujícího mezinárodní regule.
- **Rozvoj digitalizace a automatizace v dopravě** - Rozvoj digitalizace a automatizace zejména těch systémů, které napomáhají ke zvyšování bezpečnosti dopravy. Inovace v oblasti udržování kvality vozového parku a podpora implementace nejmodernějších technologií prostřednictvím výzkumných aktivit. Snížení počtu obětí dopravních nehod pomocí stanovení a rozvoje prioritních oblastí týkající se BESIP, které mají největší kladný potenciál snižování počtu obětí. Průběžné plnění stanovených cílů, obsažených ve strategických dokumentech, a vyhodnocování naplnění indikátorů týkajících se zvyšování bezpečnosti dopravy.

2.15 Ochrana spotřebitele

Institucionální odpovědnost: MPO (MŽP, MF, MMR, MD, MZe, MZ, MŠMT, ČNB, ČTÚ, ERÚ, FA ČR)

Výchozí stav:

Ochrana spotřebitele je průřezovým tématem, které se dotýká činnosti celé řady ústředních orgánů státní správy a dalších správních úřadů, a zasahuje do všech oblastí trhu jak vnitrostátního, tak i jednotného trhu EU. Významným aspektem je rovněž celounijní rozměr ochrany spotřebitele.

Základním koncepčním materiálem v oblasti ochrany spotřebitele je „*Strategie spotřebitelské politiky 2021–2030*“, jejímž cílem je zajistit odpovídající úroveň ochrany spotřebitelů, a zvýšit důvěru spotřebitelů v trh s tím, že jejich práva jsou respektována a vymahatelná. Strategie stanoví jak horizontální priority, jako je vymáhání práv spotřebitelů a tvorba kvalitní a účinné legislativy, tak priority ve vybraných oblastech spotřebitelské politiky, které představuje zejména digitální trh, trh s energiemi, trh s elektronickými a poštovními službami, finanční trh a trh s výrobky, a dále opatření k zajištění plnění Strategie.

Záměry kvality:

- **Zajištění vymahatelnosti práv spotřebitelů**

Jedním z klíčových aspektů je zajištění vymahatelnosti práv spotřebitelů jak na veřejnoprávní úrovni, tak soukromoprávní úrovni: pokračování ve vývoji systému mimosoudního řešení spotřebitelských sporů a podpora výměny informací mezi zainteresovanými stranami, zavedení institutu hromadného řízení do vnitrostátního právního řádu a jeho implementace v praxi, zlepšení komunikace výsledků kontrolní činnosti, hodnocení dostatečnosti a efektivity právních předpisů na ochranu spotřebitele.

- **Posílení spolupráce se spotřebitelskými organizacemi**

Je třeba podporovat činnost spotřebitelských organizací a posilovat jejich spolupráci s orgány státní správy a hospodářskými subjekty. Pozornost by měla být věnována zlepšení využívání informací a dat získávaných a poskytovaných spotřebitelskými organizacemi. Důležitá je rovněž podpora zpracování samoregulačních nástrojů jak na trhu s výrobky, tak i službami, zapojení spotřebitelských organizací do mezinárodních aktivit a větší zapojení při zpracovávání norem stanovujících požadavky na výrobky nebo služby tak, aby byly respektovány zájmy spotřebitelů.

- **Vzdělávání spotřebitelů a komunikace s nimi**

Zásadní je vzdělávání všech spotřebitelů, přičemž pozornost je třeba zaměřovat zejména na zranitelné skupiny spotřebitelů, např. děti, osoby se zdravotním postižením nebo seniory, přičemž v tomto směru je důležité podporovat vzdělávací aktivity spotřebitelských organizací. Pozornost je třeba věnovat zlepšení komunikace směrem ke spotřebitelům, poskytováním jasných, snadno srozumitelných a transparentních informací, včetně v oblasti udržitelnosti výrobků a služeb, udržitelné spotřeby, využívání udržitelných zdrojů financování. Je také nutné pokračovat v podpoře zvyšování úrovně digitální a finanční gramotnosti spotřebitelů.

- **Sledování vývoje na trhu a reagování na potřeby spotřebitelů**

Je nezbytné kontinuálně sledovat vývoj na trhu s ohledem na potřeby spotřebitelů a mapování problémů, se kterými se spotřebitelé potýkají, a adekvátně reagovat, včetně případných návrhů právní úpravy. Aktuálně je významným aspektem, kterému je třeba věnovat pozornost, digitální transformace trhu. Pro spotřebitele se stává čím dál obtížnější činit informovaná rozhodnutí, což může rovněž ztěžovat ochranu jejich zájmů. Je třeba zaměřit se na obchodní praktiky, které nerespektují právo spotřebitelů na informovanou volbu, zneužívají předsudky v chování nebo narušují jejich rozhodovací procesy.

2.16 Kultura

Institucionální odpovědnost: MK, příspěvkové organizace v gesci MK

Výchozí stav:

Kultura je neodmyslitelně spjata s českým národem a rozvoj republiky se od roku 1918 silně opíral o kulturu, která je základním pilířem demokratické společnosti. Došlo k široké shodě v názoru na nárok na dostupnost kultury všem bez výjimky. Kulturní participace v ČR je velmi vysoká ve všech oblastech, jak o tom svědčí hustá síť kulturních institucí vysoký počet registrovaných čtenářů, návštěvníků divadel, muzeí, památek a velké řady dalších kulturních akcí. Tato vysoká participace však nutně neznamená participaci rovnou, ať již se týká dostupnosti či kvality. V současné době, kdy se celá společnost posouvá směrem ke kreativním činnostem, je klíčovým úkolem poskytovat prostor nejrůznějším společenským, kulturním a kreativním aktivitám a využít k tomu i činnost tradičních institucí, jako například knihoven, muzeí, galerií nebo státních hradů a zámků.

Záměry kvality:

- **Zvyšování dostupnosti a přístupnosti kultury** – Rozvoj a udržování kulturní infrastruktury napříč ČR, a to prostřednictvím vzdělávání pracovníků v kultuře a kreativního a kulturního vzdělávání pro všechny, efektivní spolupráce s klíčovými aktéry v oblasti regionální kultury a jejich metodického vedení, odstraňováním ekonomických a fyzických bariér, vícezdrojového financování kultury, podpory systematické digitalizace kulturního dědictví a rozvíjení mezinárodní spolupráce.
- **Účinná péče o kulturní dědictví** – Posílení ochrany a zkvalitnění péče o kulturní dědictví, zejména o památkový fond, sbírky muzejní povahy, knižní fond, filmové dědictví, archeologické dědictví a nemateriální kulturní dědictví, a to především prostřednictvím zlepšováním a rozvíjením právního prostředí pomocí národních právních norem a mezinárodních úmluv a navyšování výdajů MK na péči o kulturní dědictví. Důležitým nástrojem pro zkvalitnění ochrany kulturního dědictví je digitalizace.
- **Rozvoj živého umění** – Vytváření vhodných podmínek k tvorbě pro umělkyně a umělce, a to mj. poskytnutím dostatečné jistoty v pracovním životě prostřednictvím vytvoření statutu umělce a umělkyně. Důležitými nástroji k dosažení tohoto záměru jsou rovněž podpora mobility a celoživotního vzdělávání profesionálních i neprofesionálních umělců a podpora živého umění i mimo zavedené instituce, a to včetně zájmové činnosti dětí a mládeže.
- **Udržování nezávislosti médií** – Udržování nezávislosti médií nezávislé žurnalistiky. Důležitými nástroji pro dosažení tohoto záměru je zachování funkčního duálního systému provozování vysílání, zejména udržitelnost financování veřejné služby, zachování a posílení zdrojů financování a možností využití reklamního prostoru pro ostatní média a podpora maximální svobody mediálních rad. Pro oblast kulturních a kreativních odvětví je důležitým nástrojem podpora aktivit vydávání kulturních časopisů.
- **Rozvoj kulturních a kreativních odvětví** – MK garantem zohlednění kulturních a kreativních odvětví v rámci veřejné správy. Důležitými nástroji pro využití vysokého kreativního potenciálu, jehož základem je lidský kapitál a udržované kulturní dědictví, a který pro ČR může znamenat konkurenční výhodu, je vedle zlepšení právního prostředí a především síťování, tedy propojování kreativců nejen mezi sebou, ale i se vzdělávacími institucemi, s malými a středními podniky. Zásadní je i síťování v rámci celosvětové kreativní komunity a podpora internacionalizace.
- **Širší role kultury v ČR** – Nastavení nových modelů efektivní spolupráce se státní správou a místní samosprávou, posílení informační role MK, při využití spektra cílených sociálních programů a nových forem kulturního obsahu a kreativního vzdělávání, při zapojení kulturních institucí a umělců do vzdělávacího systému celoživotního vzdělávání.
- **Ochrana kreativity, tvůrčí práce a autorských práv v online prostředí** - Pravidelná novelizace právního rámce pro stanovení férových pravidel v prostředí internetu reagující na rozvoj informačních technologií.

- **Transformace Ministerstva kultury** – Snížení administrativní zátěže zejména pomocí podpory digitalizace agend. Nastavení nového funkčního modelu efektivní mezirezortní spolupráce, který zabezpečí, aby širší kultura byla více zohledněna v rámci celé státní správy.

2.17 Obrana

Institucionální odpovědnost: MO, Úř OSK SOJ

Výchozí stav:

V současnosti probíhá několik strategických akvizičních projektů resortu obrany, u kterých bylo skrze programy průmyslové spolupráce nastaveno zapojení domácích subjektů do plnění těchto zakázek, což zároveň pomůže zabezpečit dodávané produkty v průběhu jejich životního cyklu.

Podpora průmyslové spolupráce a maximalizace zapojení českých subjektů vedoucí ke generování přidané hodnoty pro Českou Republiku je již nyní hlavní prioritou MO ČR zakotvenou ve strategických dokumentech, především pak ve *Strategii vyzbrojování a podpory rozvoje obranného průmyslu České republiky do roku 2030*. Základním kritériem průmyslové spolupráce je zajištění bezpečnosti dodávek při souběžném zabezpečení komplexní podpory během celého životního cyklu pořizovaného materiálu, a to v souladu se zajištěním podstatných bezpečnostních zájmů státu. V této praxi je třeba pokračovat, a především ji systematizovat, tzn. metodicky ukotvit proces tvorby programů průmyslové spolupráce spolu s režimem kontroly jejich plnění.

Kromě toho je třeba také vyřešit vysoký podíl žádostí o státní ověřování jakosti podaných odběratelem, které vykazují vady, s negativním dopadem na jejich vyřízení. Snížit četnost nedostatečně zpracované technické dokumentace produktu dodavatelem, což neúnosně prodlužuje dobu jejího schvalování. Průběžně zvyšovat efektivnost ověřování kvality dodávek produktů určených k zajištění obrany a bezpečnosti státu.

Komplexní řešení kvality dodávek souvisí mj. se zlepšováním jejich kvalitativních parametrů pomocí aplikací systémových přístupů, metod a nástrojů kvality: zavedení programů průmyslové spolupráce; zlepšení metodického řízení a nastavení kontrolních mechanismů plnění programů a vlastních dodávek; snížení počtu žádostí o státní ověřování jakosti, které vykazují vady znemožňující provedení státního ověřování jakosti; snížení počtu oprávněných (dodavatelem uznaných) reklamací u pořizovaných produktů apod.

Záměry kvality:

- **Vytváření programů průmyslové spolupráce** – Smluvní zajištění stanovující závazné nastavení programů průmyslové spolupráce se zapojením českých subjektů v návaznosti na související akviziční dokumentaci. Sjednání a kontrola plnění programu průmyslové spolupráce ze strany Ministerstva obrany u dodavatele veřejné zakázky a jeho partnerů dle parametrů stanovených v platném smluvním dokumentu k průmyslové spolupráci navázaném na předmět zakázky.
- **Vytvoření Metodického rámce pro přípravu a kontrolu programů průmyslové spolupráce** – Vytvoření Metodického rámce pro přípravu a kontrolu programů průmyslové spolupráce u strategických a zvláště významných akvizičních projektů, který bude zejména řešit: projednání hlavních parametrů kvality mezi dodavatelem a hlavním partnerem v dostatečném předstihu před započítáním zpracování individuální smluvní dokumentace; kontrolní mechanismus během plnění zakázky/po dobu životního cyklu pořízeného materiálu zaměřený na plnění konkrétních závazků dodavatele směrem k českým partnerským subjektům podléhajícím smluvním podmínkám v dokumentaci k programu průmyslové spolupráce daného projektu.
- **Kultivace subjektů českého obranného průmyslu** – Uzavírání a naplňování dohod k provádění auditů systému managementu kvality a k vytváření předpokladů k provádění státního ověřování kvality se současnými i potenciálními dodavateli produktů určených k zajištění obrany a bezpečnosti státu. Pořádání seminářů a dalších vzdělávacích aktivit k aktuálním trendům v oblasti ověřování kvality. Poskytování odborných konzultací ke konkrétnímu postupu ověřování kvality u jednotlivých zakázek
- **Kultivace prostředí odběratelů služby státního ověřování jakosti** – Přijetí opatření ke zlepšení kvality specifikace veřejných zakázek. Přijetí opatření k posílení nezávislosti státního ověřování jakosti

a k omezení ovlivňování výkonu státního ověřování jakosti z řad odběratelů a dodavatelů. Propagace významu a důležitosti ověřování kvality produktů určených k obraně a bezpečnosti státu. Provádění přednáškových činností a odborných konzultací, seznamování zainteresovaných subjektů s aktuálními předpisy a publikacemi z oblasti ověřování kvality.

3. Rada kvality České republiky

Rada kvality České republiky (dále také „Rada“) je poradním a iniciačním orgánem vlády České republiky, zřízeným vládou ČR. Rada tvoří **„Národní politiku kvality ČR“** (dále také „NPK ČR“), jež vyjadřuje záměry a zaměření vlády České republiky ve vztahu ke kvalitě, koordinuje a usměrňuje úsilí o dosahování záměrů, cílů, metod a nástrojů vedoucích k jejímu naplňování. Rada dlouhodobě rozvíjí mnoho aktivit přímo podporujících kvalitu života a rozvoj managementu kvality v České republice.

Statutárními orgány Rady kvality jsou její předseda a 1. místopředseda, jmenovaní ministrem průmyslu a obchodu, a dva místopředsedové. Výkonným orgánem Rady je její Předsednictvo, které projednává strategické záměry a připravuje podklady pro jednání Rady. Tajemníkem Rady je zaměstnanec MPO jmenovaný ministrem průmyslu a obchodu. Sekretariát Rady tvoří pracovníci organizačního útvaru MPO.

Rada je mezirezortním orgánem zřízeným vládou ČR při resortu MPO, pověřeným ke koordinaci aktivit státní správy, územní samosprávy a ostatních činností souvisejících s kvalitou. Členové Rady jsou z důvodu zabezpečení potřebné způsobilosti jmenováni na základě nominací od ministrů a statutárních orgánů zainteresovaných institucí.

Rada vytváří dle potřeby k zabezpečení plnohodnotného výkonu svých odborných činností interní strukturu odborných sekcí Rady (OS Rady). OS Rady se zabývají oblastmi fungování české společnosti, řeší a podporují rozvoj jejich kvality. OS Rady jsou za tím účelem oborově/sektorově zaměřeny: připravují podklady pro rozhodování Rady, realizují Radou schválené aktivity, poskytují odborné posudky s návrhy řešení dané problematiky, řeší prioritní problémy Rady, podporují akce celostátního významu apod. Členové odborných sekcí, experti/odborníci ze soukromého a veřejného sektoru, zajišťují Radě mj. zpětnou vazbu z praxe, zabezpečují těsnější sepětí Rady s aktuálními problémy kvality života obyvatel. Rada projednává výstupy činností OS Rady a formuluje závěry.

Rada schvaluje, vydává a vyhodnocuje s platností na předem dohodnuté období (obvykle roční období) **„Program uplatňování Národní politiky kvality ČR“** (dále jen „Program“). Program slouží k identifikování priorit Rady na další období, k vyhlášení stěžejních koordinačních aktivit a cílů Rady/jednotlivých OS RK pro naplňování záměrů NPK ČR ve zvolených oblastech života ČR. Na zpracování Programu se podílejí jak členové Rady, tak členové OS Rady: zástupci ministerstev, zástupci ústředních správních a samosprávních úřadů a zástupci nevládních organizací (podnikatelských svazů a uskupení, spotřebitelů, nevládních profesních organizací apod.).

Zpracování Programu předchází analýza aktuálního stavu kvality dané oblasti NPK ČR. Analýza stavu navazuje na výchozí stav oblasti uvedený v NPK ČR zpracovaný gestorem oblasti, nebo vychází z provedeného monitoringu a měření stavu dané oblasti v předcházejícím období. Analýzy aktuálního stavu oblastí NPK ČR zabezpečují OS Rady ve spolupráci s gestory těchto oblastí (členy RK ČR), kteří mají za tyto oblasti institucionální odpovědnost. Posouzení souladu-záměrů kvality NPK ČR a cílů kvality Programu se souvisejícími záměry a cíli kvality, které jsou předmětem strategických a prováděcích dokumentů uvedených v příloze NPK ČR, je v odpovědnosti rezortu (člena Rady zastupujícího rezort), jež příslušný strategický dokument vydal. Závěry jednotlivých analýz vždy identifikují priority, příležitosti pro zlepšení a cíle včetně návrhů na jejich řešení, a také rizika podmínky pro jejich zvládnutí.

Rozpočet Rady je zejména čerpán na koordinaci a usměrňování aktivit vedoucích k naplňování záměrů NPK ČR: zajištění činnosti Rady kvality ČR, realizaci aktivit OS RK ČR schválených Radou (organizace akcí vzdělávání, konference, odborné studie atd.), zajištění Národních cen ČR, zajištění Národního programu Česká kvalita, propagace kvality v ČR apod.

Rada si je vědoma aktuální špatné rozpočtové situace ovlivněné proběhlou globální pandemickou krizí a aktuálně probíhajícím válečným konfliktem na Ukrajině. Předkládaná koncepce stanovuje vize, záměry a oblasti kvality, které budou dále rozpracovány a konkretizovány a v současné chvíli neřeší případná rizika, kterými je bezesporu například oblast financování. V této souvislosti bude nezbytné zajistit veškeré změny v rámci schválených rozpočtových limitů bez dodatečných požadavků na státní rozpočet a zaměřit se tak primárně na zvyšování efektivity vynakládaných rozpočtových prostředků. Vzhledem k nezbytné konsolidaci veřejných financí je třeba zároveň počítat i s tím, že případné návrhy, které by znamenaly požadavky na dodatečné finanční prostředky, nebude možné realizovat.

OS Rady předkládají každoročně „**Výroční zprávy odborných sekcí Rady kvality ČR**“, ve kterých vyhodnocují a dokládají míru naplnění cílů a souvisejících aktivit Programu uplatňování NPK ČR realizující záměry NPK ČR pro ty oblasti života v ČR, jež jsou v jejich působnosti. Projednání a analýza informací uvedených ve Výročních zprávách Radou slouží zejména k vyhodnocení předpokládaných přínosů NPK ČR: pro občany ČR, pro podnikatele a jejich organizace, pro stát a veřejnou správu. Výroční zprávy slouží jako podklad k nastavení cílů a aktivit Rady na další roční období včetně jejich financování, jsou využívány jako jeden z podkladů k přezkoumání vhodnosti a účelnosti NPK ČR.

Výroční zprávy dále slouží k přezkoumání účelnosti struktury odborných sekcí Rady, jejich vnitřní skladby a členění, a to zvláště z důvodu zajištění všech předpokladů pro jejich další rozvoj, efektivní a účinný výkon svěřených činností. Vlastní přezkoumání se zejména zabývá projednávanou odbornou problematikou, příbuzností aplikovaného systémového přístupu v organizacích daného zaměření OS Rady, rozsahem a různorodostí v sekci projednávaných prioritních problémů apod. Výsledkem přezkoumání je případná změna struktury odborných sekcí Rady nebo složení členů odborné sekce Rady.

Efektivnost a účinnost naplňování záměrů kvality NPK ČR vyhodnocuje Rada kvality jednou za dva roky ve „**Výroční zprávě Rady kvality ČR**“, přičemž vychází zejména z Programem vyhlášených a schválených aktivit a cílů, jejichž rozsah naplnění je dokumentován ve Výročních zprávách jednotlivých OS RK a z dalších relevantních informací.

Ministr průmyslu a obchodu předkládá vládě České republiky každé dva roky Radou zpracovanou „**Zprávu o uplatňování Národní politiky kvality ČR**“, která obsahuje informace o činnosti Rady a informace o uplatňování NPK ČR. Podkladem pro zpracování zprávy jsou zejména: Výroční zprávy OS Rady a Výroční zpráva Rady; Radou prováděný monitoring, měření a analýzy stávajícího stavu oblastí NPK ČR a plnění záměrů kvality těchto oblastí; finanční analýza aktivit Rady. Zpráva o uplatňování NPK ČR dále uvažuje odpovídající informace o uplatňování záměrů kvality NPK ČR v ústředních správních úřadech a ostatních organizačních složkách státu, informace o uplatňování záměrů kvality ve veřejné správě, v soukromém sektoru apod. Na zpracování Zprávy o uplatňování NPK ČR se podílejí jak členové Rady, tak členové OS Rady.

Rada zdůraznila význam kvality pro rozvoj české společnosti vyhlášením „**Charty kvality ČR**“, která vychází z Evropské Charty kvality. Signatáři se zavázali: všeobecně podporovat přístupy ke kvalitě v soukromém i veřejném sektoru; rozvíjet výchovu ke kvalitě ve všech úrovních vzdělávání a podporovat výchovu k etice a morálce ve společnosti; aktivně rozšiřovat zkušenosti nejlepší praxe v kvalitě a inovacích; šířit dobré jméno „české kvality“ ve světě; angažovat se pro dosahování vysoké kvality ve všem, co člověk dělá a vytváří.

Rada uznává Světový den kvality (2. čtvrtek v listopadu), vyhláší měsíc listopad „**Měsícem kvality v ČR**“. Každoročně během listopadu Rada plánuje konání odborných akcí na podporu kvality ve všech regionech republiky (konference, semináře, workshopy, přátelská setkání...). Během tohoto období pravidelně zveřejňuje a oceňuje organizace za prokázanou kvalitu a udržitelnost zavedeného systému řízení, nebo za prokázanou kvalitu jejich výrobku nebo poskytované služby, resp. za přidělenou značku kvality. V prvním případě se jedná o organizace, které úspěšně prošly hodnocením v Národních cenách České republiky. V druhém případě se jedná o organizace, které úspěšně splnily podmínky Národního programu Česká kvalita.

4. Národní infrastruktura kvality

Institucionální odpovědnost: MPO (ÚNMZ, ČAS, ČMI, ČIA, ČOI, SZPI, další orgány dozoru nad trhem, sdružení subjektů posuzování shody, ...)

Národní infrastruktura kvality České republiky (QI) je v souladu a vychází z mezinárodní infrastruktury kvality. QI hraje důležitou roli v národním, evropském i globálním obchodu. Zlepšuje konkurenceschopnost organizací tím, že směřuje organizace k inovacím, k rozvoji technologií, k využívání znalostí, k ochraně spotřebitelů a životního prostředí. Ústředním orgánem státní správy zodpovědným za celkovou funkčnost QI je MPO ČR, které zároveň řídí národní instituce poskytující rámec a služby pro zvyšování kvality a bezpečnosti produktů a služeb nabízených na místním i zahraničním trhu.

System národních institucí ČR v oblasti QI patří mezi světově uznávané systémy. Regulační orgány QI, které vytvářejí požadavky v oblastech regulovaných právními předpisy, jsou ministerstva. Národní infrastrukturu kvality dále tvoří: notifikační/oznamovací, normalizační, metrologické a akreditační orgány, dozorové orgány (státní instituce) a subjekty posuzování shody (zkoušení, vyšetření, kalibrace, certifikace, ověřování, inspekce). Na fungování QI se podílejí zúčastněné strany, mezi které patří: průmysl, společnosti poskytující služby, státní a městské instituce, zdravotní a sociální péče, průmyslová a obchodní sdružení, tvůrci norem, spotřebitelé, ...

Záměry kvality:

- **Plošné rozšíření využívání nástrojů a výstupů infrastruktury kvality na trhu** – Podpora širokého používání QI nástrojů a výstupů jednotlivých prvků QI (standardizace, metrologie, akreditace, posuzování shody) včetně účinné funkce dozoru nad trhem, pomocí toho dotvoření trhu korektního vůči obchodním partnerům a konečnému spotřebiteli. Za tím účelem uvažování a zahrnutí: cílů udržitelného rozvoje, progresivních inovací, rozvoje nových technologií atd. Nastavení smysluplné a účinné komunikace mezi zainteresovanými stranami, při zapojení spotřebitelů.
- **Zvýšení počtu v národní a mezinárodní infrastruktury kvality aktivně zapojených zainteresovaných stran** Zvýšení počtu významných relevantních zainteresovaných stran, které se aktivně zapojují do rozvoje infrastruktury kvality. Vytvoření vnitřní komunikační struktury QI, která umožní pravidelnou řízenou výměnu důvěryhodných informací mezi všemi zúčastněnými stranami pomocí nových informačních technologií posilujících kybernetickou bezpečnost dat (např. využitím vlastního blockchainu). Zvýšením počtu institucí v národní, evropské a mezinárodní infrastruktury kvality zajistit mezinárodně uznávané služby a produkty.
- **Rozvoj infrastruktury kvality založený na odborně způsobilých subjektech** – Zabezpečení rozvoje infrastruktury kvality a jejích jednotlivých prvků (standardizace, metrologie, akreditace, dozor, posuzování shody) a rozvoje poskytovatelů zapojených v národní infrastruktury kvality (metrologické instituce, standardizační orgány, subjekty posuzování shody, orgány dozoru nad trhem) tak, aby bylo možné využívat pouze odborně způsobilé subjekty s nejvyšší mírou nezávislosti a objektivnosti.
- **Přehledná identifikace schémat posuzování shody** – Vytvoření přehledné identifikace postupů posuzování shody (zkoušení, diagnostika, kalibrace, certifikace, ověřování, inspekce) pro jednotlivé obory/technické oblasti, včetně zavedení a rozvoje transparentních pravidel pro komunikaci mezi partnery v případě zpochybnění výstupů posuzování shody. Spolupráce orgánů QI na propagaci využívání zkoušení, inspekce a certifikace prováděných třetí nezávislou stranou u podnikatelských subjektů.
- **Rozvoj technické základny infrastruktury kvality** – Posílení konkurenceschopnosti českého průmyslu rozvojem technické základny pro zavádění aktuálních požadavků na měření a posuzování shody v české ekonomice (elektromobilita, distribuce vodíku, chytré sítě, kybernetická bezpečnost, chytrá měřidla...).
- **Zlepšení dostupnosti služeb infrastruktury kvality** – Zlepšení dostupnosti služeb infrastruktury kvality jak v území, tak prostřednictvím digitálních služeb. Prohloubení spolupráce v oblasti QI mezi orgány státní správy, hospodářskými a sociálními institucemi a dalšími zainteresovanými subjekty.

5. Společenská odpovědnost a udržitelný rozvoj

Institucionální odpovědnost: MPO, MŽP, MF

Společenská odpovědnost organizací (Corporate Social Responsibility – CSR) představuje dobrovolný závazek organizace zohledňovat při svém rozhodování potřeby svých zainteresovaných stran. CSR je odpovědnost organizace za minimalizaci/odstranění skutečných i potenciálních negativních sociálních, ekonomických a environmentálních dopadů rozhodnutí a činností organizace na společnost a životní prostředí. (*Národním gestorem pro CSR je od roku 2013 MPO*). Agenda CSR je zahrnuta do Národní politiky kvality ČR. (*NPK ČR koordinuje Rada kvality ČR.*) Východiska pro šíření a podporu myšlenek CSR v ČR nastavuje Národní akční plán podpory společenské odpovědnosti organizací v České republice.

CSR a udržitelný rozvoj stojí na stejných pilířích (ekonomický, environmentální, sociální). Směřování CSR je v současnosti výrazně ovlivňováno přijetím Agendy 2030 pro udržitelný rozvoj v roce 2015, jejíž hlavní součástí je 17 Cílů udržitelného rozvoje (SDGs). (*Národním gestorem agendy udržitelného rozvoje je MŽP, poradním orgánem v této věci je Rada vlády pro udržitelný rozvoj.*) Pojetí CSR se díky tomu proměňuje a prohlubuje, v souvislosti s novými trendy a vytvářením EU legislativních rámců a revizí mezinárodní nástrojů OSN a OECD a tím, jak se zvyšuje povinnost je aplikovat a narůstají povinnosti určené EU soukromým společnostem je dodržovat a respektovat (nefinanční reporting – povinné zpracování zpráv o udržitelnosti pro velké společnosti, náležitá péče – due diligence, splňování kritérií taxonomie udržitelných financí pro zajištění finančních zdrojů pro rozvoj atd.).

EU postupně přechází k vytvoření koherentního rámce pro RBC (Responsible Business Conduct) a udržitelný rozvoj na úrovni EU. Cílem je vytvoření jasných a uchopitelných pravidel pro podniky a urychlení budování důvěry mezi organizacemi a společnostmi. Je proto nezbytné postupně zapojovat do plnění cílů SDGs, kromě vlád, jimž jsou určeny, co největší počet organizací i jednotlivců.

Záměry v oblasti společenské odpovědnosti a udržitelnosti:

- **Rozšíření členské základny Platformy zainteresovaných stran CSR** – Rozšíření počtu organizací aktivně zapojených do dialogu a podílejících se na diskuzi o směřování CSR a udržitelného rozvoje. Zabezpečení: výměny zkušeností, identifikace příkladů dobré praxe, shromáždění a monitorování nástrojů a iniciativ v oblasti CSR a udržitelného rozvoje. Zvýšení četnosti vydávání periodika Newsletter CSR.
- **Podpora organizací zapojených do iniciativy UN Global Compact** – Podpora organizací aktivně zapojených v mezinárodní/národní síti UN Global Compact (sjednocení organizací s deseti obecně přijímanými principy společenské odpovědnosti v oblasti lidských práv, pracovních podmínek, životního prostředí a korupce).
- **Realizace projektů, které míří k naplňování Cílů udržitelného rozvoje (SDGs)**
- **Zvýšení angažovanosti organizací ve společenské odpovědnosti a udržitelném rozvoji** – Implementace, benchmarking, měření a hodnocení společenské odpovědnosti organizací dle soustavy ukazatelů Global Reporting Initiative, dle metodik této organizace pro zveřejňování udržitelnosti. Využití zpráv o udržitelném rozvoji pro porovnávání chování organizací vzhledem k právním předpisům, k normám, k vyhláškám, k standardům chování a k dobrovolným iniciativám.
- **Zavádění standardů odpovědného chování jako součásti systémů řízení organizací** – Zavádění konceptu systému managementu společenské odpovědnosti, principů a doporučení CSR dle mezinárodních standardů odpovědného chování, jako samozřejmé součásti systémů řízení organizací (Global Compact a další deklarace OSN, Global Reporting Initiative – reportování podnikové udržitelnosti, Směrnice OECD pro nadnárodní podniky, norma ISO 26000, norma SA 8000). Aplikace řídicích principů OSN pro byznys a lidská práva (UN Guiding Principles on Business and Human Rights) v systémech řízení organizací.
- **Efektivní rozvíjení existujících přístupů k řešení a sledování společenské odpovědnosti (CSV, RBC)** – Vytváření sdílených (společných) hodnot (Creating Share Value – CSV) vznikajících ze vzájemného vztahu

mezi konkurenceschopnými organizacemi a zdravou komunitou/společností kolem nich, resp. tvorba sdílené hodnoty s co nejlepším dopadem na uspokojení požadavků současnosti, a sice uznáním základních potřeb a problémů týkajících se organizace i celé společnosti. Provádění hodnocení odpovědného chování organizací (Responsible Business Conduct – RBC), z důvodu zjištění, zda opatření státu na jeho podporu byla správná a účinná.

6. Národní program Česká kvalita

Národní program Česká kvalita (dále „Národní program“) je garantován vládou prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu (MPO). Nejvyšším orgánem Národního programu je Řídicí výbor, který je zřízen Radou kvality ČR. Řídicí výbor přijímá zásady Národního programu, dohlíží na jejich dodržování, rozhoduje o zařazování a vyřazování jednotlivých značek apod. Členy výboru jsou zástupci ministerstev, úřadů, komor, profesních a spotřebitelských sdružení a správců značek kvality přijatých do Národního programu.

Národní program vznikl v roce 2002 na základě usnesení vlády ČR č. 685 z 26. června 2002 k podpoře ochrany spotřebitele v České republice. Spotřebitel je v koloběhu zboží a služeb stále tím slabším a zranitelným článkem. Hlavním cílem vzniku programu bylo zajistit informovanost spotřebitelů o nabídce kvalitních produktů a služeb na našem trhu a umožnit jim tak lepší orientaci v nabídce a vést je k preferenci kvalitního zboží. Prostředkem k tomu je věrohodný systém značek, který by čelil velkému množství různých „pseudoznaček“ kvality. Program vychází z obdobných programů značení výrobků a služeb v Evropě.

Posláním Národního programu je rozvíjet a propagovat jednotný systém, který umožní zviditelnit důvěryhodné a nezávislé značky kvality. Program aktuálně zahrnuje více než dvacet různých značek kvality. Za dobu jeho existence umožnili správci jednotlivých značek už řádově tisícům výrobců a poskytovatelů ověřených služeb právo užívat společně s jejich značkou kvality také značku Česká kvalita.

MPO je prostřednictvím Rady kvality ČR, resp. ve spolupráci s Řídicím výborem, vázáno náležitě propagovat Národní program a logo Česká kvalita a s tím i jednotlivé značky kvality přijaté do Národního programu. Strategické záměry pro další roky jsou zvoleny tak, aby garantovaly další akceleraci vývoje.

Záměry:

- **Zviditelnění témat Národního programu**
Rozvinutí kvalitní a silné propagace témat, které bezprostředně souvisí s předměty zájmu správců jednotlivých značek, s přirozenou reflexí a důrazem na udržitelný rozvoj (včetně životnosti produktů, změn spotřebitelského chování směrem k odpovědnému nakupování a péče o výrobky, dopadů na prostředí), na rozvoj inovací a nových technologií atd.
- **Posílení významu značky Česká kvalita**
Vedení Národního programu k podpoře silné značky, která bude spotřebitelům i dalším uživatelům jednoznačně identifikovat výrobky a služby se zaručenou kvalitou ověřenou nezávislou třetí stranou.
- **Prohlubování důvěryhodnosti informací o charakteristice výrobku nebo služby**
Prohlubování aplikace zásad, že každá značka přijatá do Národního programu musí podávat spotřebiteli/uživateli důvěryhodnou informaci o charakteristice výrobku nebo služby, včetně postižení kvalitativní „nadstandardnosti“ oceněných výrobků či služeb ve srovnání s běžnou produkcí na trhu. Podmínky zahrnují také měřitelnost znaků kvality, ověření kvalita nezávislou třetí stranou, vyhodnocování spokojenosti zákazníků a další prvky.
- **Rozvoj modelu pro vyhodnocování přínosů Národního programu**
Rozvoj modelu pro vyhodnocování přínosů Národního programu: garance nadstandardní kvality, usnadnění orientace při výběru, zlepšení image firmy, ambice vlivu v rozměru celé ekonomiky ČR v dlouhodobém nárůstu kvalitních výrobků a služeb uváděných na český trh aj.
- **Zviditelnění jednotlivých značek kvality přijatých do Národního programu**

Dosažení nárůstu počtu licencí udělených jednotlivými správci značek zintenzívněním propagace Národního programu a zviditelňováním jejich držitelů.

- **Rozšíření využívání loga Česká kvalita**

Podpora co nejširšího využívání loga Česká kvalita, a to umístěním loga vedle nebo ve spojení s logem každé značky kvality přijaté do Národního programu na výrobcích, případně na jejich obalech a ve spojení s nabídkou služeb, dále pak na informačních a propagačních materiálech.

7. Národní ceny ČR

Národní ceny ČR (dále také „NC ČR“) jsou nejvýznamnějším celostátním oceněním udělovaným organizacím v České republice za uplatňování excelentních systémových přístupů, metod a nástrojů k řešení problematiky kvality, společenské odpovědnosti a udržitelnosti v organizacemi aplikovaných systémech managementu kvality. NC ČR jsou harmonizovány s mezinárodními schémata uznávání EFQM, jež vycházejí z Modelu EFQM.

Model EFQM je pro potřeby NC ČR primárně využíván jako referenční rámec pro zjištění úrovně vyspělosti organizací, k provedení jejich hodnocení. Model je ovšem zejména celosvětově uznávaný praktický manažerský nástroj, jehož aplikace jednak zabezpečuje průběžné zlepšování provozu organizace, jednak podporuje řízení změn, rozvoj kultury vedení a transformaci organizace.

Vyhlašovatelem a garantem NC ČR je Rada kvality ČR (dále také „Rada“). Rada přijímá statuty Národních cen, každoročně vyhlašuje jejich nový ročník a projednává výsledky hodnocení soutěžících organizací. Partnerské certifikované organizace EFQM, členové EFQM dodržující Kodex chování této nadace, které se podílejí na zabezpečení NC ČR jsou následující: partnerem pro organizování NC ČR je Rada (MPO), partnerskou školící organizací pro hodnotitelů NC ČR a pro práci s Modelem je Česká společnost pro jakost, licencovaným poradcem EFQM, poskytujícím v ČR s Modelem EFQM a s NC ČR související konzultační služby je společnost Business Excellence CONSULTING s.r.o.

NC ČR jsou v současnosti členěny takto: *Národní cena kvality České republiky, program EXCELENCE, START a CAF; Národní cena České republiky za společenskou odpovědnost a udržitelný rozvoj. NCK ČR, program EXCELENCE a START* je harmonizována se schémata uznávání EFQM: Recognized by EFQM a Qualified by EFQM. Schémata uznávání EFQM může využít každá organizace bez ohledu na velikost, sektor nebo úroveň výkonnosti, přičemž program START je jednodušší a doporučený pro organizace účastníci se podobného hodnocení poprvé. *NCK ČR, program CAF*, je mezinárodním rámcem pro hodnocení vyvinutý Evropským institutem pro veřejnou správu (EIPA) pro řízení kvality ve veřejném sektoru. Program CAF slouží pro podporu veřejného sektoru s důrazem na prospěch všech zainteresovaných stran. Vychází z Modelu excellence EFQM. *NC ČR za CSR a udržitelný rozvoj* je harmonizována se schématem uznávání EFQM (Committed to Sustainability), které vzniklo ve spolupráci EFQM s UN Global Compact a vychází z Modelu excellence EFQM.

Rada uvažuje o projednání možnosti rozšíření ročníků NC ČR v budoucnu o tematicky zaměřené Národní ceny vycházející z prostředí Modelu EFQM, o tzv. Topical Lenses EFQM, např.: *Inovace* – podrobnější zaměření se na podchycení schopnosti organizací vytvářet správnou inovační kulturu a dosahovat v této oblasti lepších výsledků, *Vzdělávání* – podrobnější zaměření se na změření aktuální výkonnosti vzdělávací instituce, poskytnutí poznatků ke zlepšování a k dosažení lepších výsledků. Rada plánuje nahrazení NC ČR za společenskou odpovědnost a udržitelný rozvoj: *Cíle udržitelného rozvoje OSN* – program rozvoje organizace zaměřený na dosažení lepší a udržitelnější budoucnosti.

Rada v rámci NC ČR vyhlašuje a ve spolupráci s Asociací malých a středních podniků a živnostníků ČR organizuje *Cenu za kvalitu v rodinném podnikání*. Tato cena má podobně jako ostatní NC ČR průřezový charakter, tzn. umožňuje soutěžit organizacím působícím v jakékoliv oblasti života ČR, je ale určena pouze pro rodinné firmy soukromého sektoru. Specifikem ceny je zaměření se na interakci rodiny a podnikání, interakci mezi racionálním a na výkon zaměřeným světem byznysu a emocionálními rodinnými vztahy a vztahy. Hodnocení

organizací probíhá dle metodiky vyvinuté v ČR, která aplikuje usnesení Evropského parlamentu o rodinných podnicích v Evropě.

Kromě celostátních NC ČR organizuje Rada regionální ocenění, *Cenu hejtmana za společenskou odpovědnost*, která je určena pro organizace soukromého a veřejného sektoru jednotlivých krajů ČR. Cenu hejtmana realizuje Rada ve spolupráci s hejtmanem a krajským úřadem příslušného kraje pro daný rok. Cena hejtmana za CSR spočívá v hodnocení společensky odpovědného a udržitelného chování organizací v regionální, sociální, ekonomické a environmentální oblasti.

V nadcházejícím období bude Rada nadále k hodnocení v NC ČR soutěžících organizací využívat globálně uznávané a harmonizované, ověřené a EFQM podporované metodiky, schémata uznávání EFQM. NC ČR se budou více orientovat na zvýšení přínosu pro hodnocené organizace, na pomoc s dosažením jejich úspěchu.

8. Přílohy

8.1 Související dokumenty oblastí Národní politiky kvality České republiky

Vzdělávání, školství

- Strategie vzdělávací politiky České republiky do roku 2030+
- Doporučení Rady EU z května 2018 o klíčových kompetencích pro celoživotní učení
- Koncept STEM pro vzdělávání v oborech (Science, Technology, Engineering, Mathematics)
- Strategický záměr ministerstva pro oblast vysokých škol na období od roku 2021
- Národní plán podpory zdravotně postižených 2021-2025

Podnikání

- Živnostenský balíček
- Strategie podpory malých a středních podniků v České republice pro období 2021–2027

Veřejná správa

- Klientsky orientovaná veřejná správa 2030
- Metodický pokyn pro řízení kvality ve služebních úřadech
- Metodické doporučení k řízení kvality v ÚSC

Veřejně prospěšný (neziskový) sektor

- Strategie spolupráce veřejné správy s nestátními neziskovými organizacemi na léta 2021 až 2030

Průmysl

- Program Digitální Česko (Strategie koordinované a komplexní digitalizace České republiky 2018+)
- Národní politika výzkumu, vývoje a inovací České republiky 2021+
- Strategický rámec cirkulární ekonomiky České republiky 2040
- Koncepce Průmysl 4.0.

Obchod

- Strategie EU: European Green Deal a Farm to Fork Strategy
- Soubor opatření Fit For 55
- Soubor vládních nařízeních a opatření souvisejících s řešením problematiky pandemie COVID-19

Energetika

- Státní energetická koncepce
- Vnitrostátní plán České republiky v oblasti energetiky a klimatu
- Národní akční plán rozvoje jaderné energetiky v České republice
- Národní akční plán pro chytré sítě

- Národní akční plán čisté mobility
- Surovinová politika České republiky
- Politika životního prostředí

Stavebnictví

- Koncepce zavádění metody BIM v ČR, aktualizovaná usnesením vlády č. 41 ze dne 18. ledna 2021
- Koncepce legislativního řešení problematiky stavebních výrobků
- Zelená dohoda pro Evropu
- Nový akční plán pro oběhové hospodářství
- Renovační vlna pro Evropu

Cestovní ruch

- Strategie rozvoje cestovního ruchu ČR 2021-2030
- Krizový akční plán cestovního ruchu 2020 – 2021
- Akční plán 2022 – 2023 ke Strategii rozvoje cestovního ruchu České republiky 2021-2030

Potravinářství

- Strategie resortu Ministerstva zemědělství České republiky s výhledem do roku 2030
- Strategie Farm To Fork
- Jednotný integrovaný víceletý vnitrostátní plán kontrol ČR 2020-2023
- Dotační titul 13. Zásady – Podpora zpracování zemědělských produktů a zvyšování konkurenceschopnosti potravinářského průmyslu
- Metodika pro udělování značky „KLASA“, v platném znění
- Metodika pro udělování značky „Regionální potravina“, v platném znění

Životní prostředí

- Státní politika životního prostředí 2030 s výhledem do 2050
- Zelená dohoda pro Evropu
- Strategie přizpůsobení se změně klimatu v podmínkách ČR
- Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR 2016-2025
- Koncepce na ochranu před následky sucha pro území České republiky

Zdravotnictví

- Strategický rámec rozvoje péče o zdraví v České republice do roku 2030 („Strategický rámec Zdraví 2030“)

Práce a služby sociálního začleňování

- Národní strategie rozvoje sociálních služeb 2016-2025
- Strategie sociálního začleňování 2021 – 2030

Doprava

- Dopravní politika České republiky pro období 2021 – 2027 s výhledem do roku 2050
- Koncepce nákladní dopravy pro období 2017–2023 s výhledem do roku 2030
- Koncepce veřejné dopravy 2020-2025 s výhledem do roku 2030
- Koncepce městské a aktivní mobility 2021-2030
- Vize rozvoje autonomní mobility
- Národní kosmický plán 2020 – 2025
- Strategie rozvoje inteligentních dopravních systémů 2021-2027 s výhledem do roku 2050

Ochrana spotřebitele

- Nový program pro spotřebitele – Posílení odolnosti spotřebitele pro udržitelné oživení
- Strategie spotřebitelské politiky na léta 2021 – 2030
- Strategie rozvoje technické normalizace v ČR na období 2019 – 2023

Kultura

- Státní kulturní politika 2021 – 2025+
- Zpráva o plnění úkolů v rámci Integrovaného systému ochrany movitého kulturního dědictví s přehledem plánovaných činností v období 2021-2025
- Koncepce zahraničního působení Ministerstva kultury na léta 2021 – 2025
- Koncepce rozvoje knihoven v České republice na léta 2021 – 2027
- Meziřesortní koncepce aplikovaného výzkumu a vývoje národní kulturní identity na léta 2016 – 2022; Meziřesortní koncepce aplikovaného výzkumu a vývoje národní kulturní identity na léta 2023 – 2030
- Národní plán podpory rovných příležitostí pro osoby se zdravotním postižením na období 2021 – 2025
- Strategie regionálního rozvoje 2021+
- Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030+ při podpoře edukačních aktivit v kultuře
- Národní architektonický plán (Architektura eGovernmentu ČR)

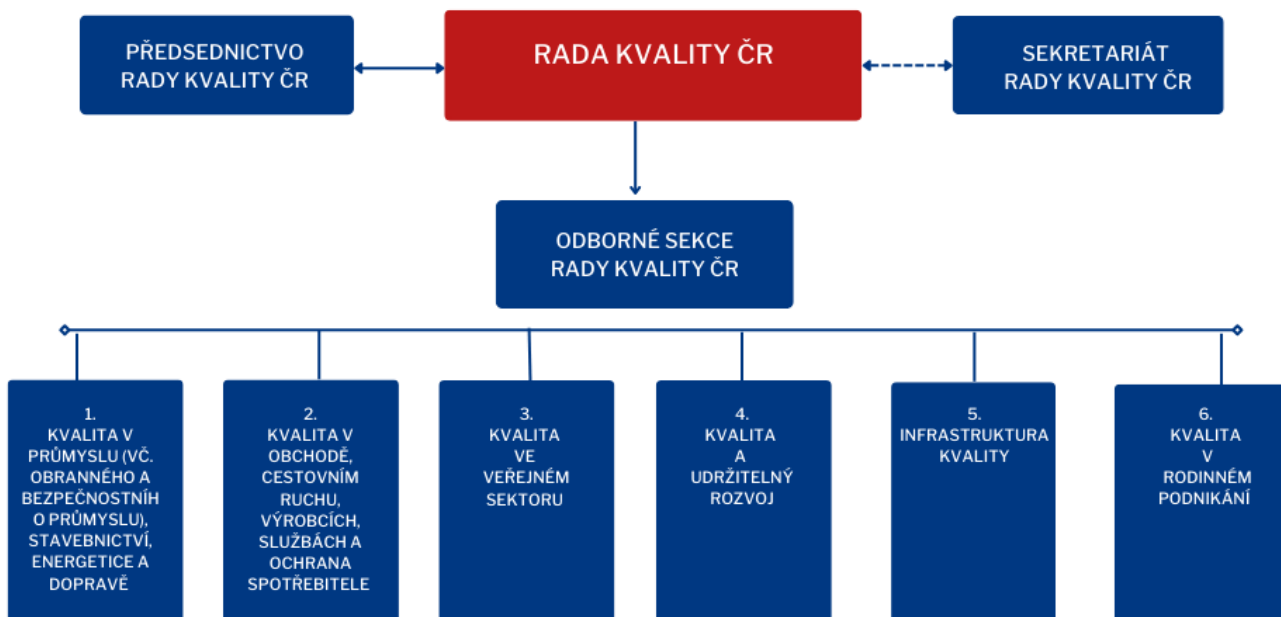
Obrana

- Strategie rozvoje obranné standardizace, katalogizace a státního ověřování jakosti
- Obranná strategie České republiky (2017)
- Bezpečnostní strategie České republiky (2015)
- Strategie vyzbrojování a podpory rozvoje obranného průmyslu České republiky do roku 2030
- Strategie vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu České republiky

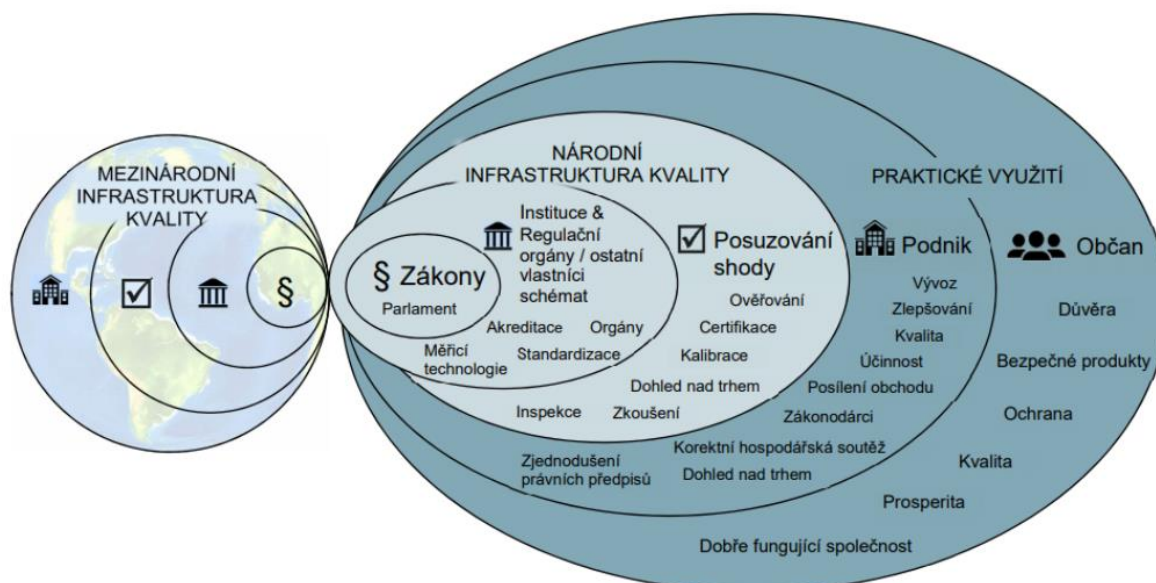
Společenská odpovědnost a udržitelný rozvoj

- Směrování k udržitelné Evropě do roku 2030
- Strategický rámec Česká republika 2030
- Národní akční plán společenské odpovědnosti ČR na období 2019-2023
- Inovační strategie České republiky 2019-2030
- Strategie spotřebitelské politiky ČR 2021-2030
- Národní akční plán pro byznys a lidská práva na období 2017-2022
- Národní plán podpory zdravotně postižených 2021-2025

8.2 Organizační schéma Rady kvality ČR a odborných sekcí RK ČR

8.3 Schéma infrastruktury kvality

copyright ČIA

8.4 Seznam zkratk

AK ČR	Agrární komora ČR
CZVV	Centrum pro zjišťování výsledků ve vzdělávání
ČAS	Česká agentura pro standardizaci
ČIA	Český institut pro akreditaci
ČMI	Český metrologický institut
ČNB	Česká národní banka
ČOI	Česká obchodní inspekce
ČŠI	Česká školní inspekce
ČTÚ	Český telekomunikační úřad
ERÚ	Energetický regulační úřad
FA ČR	Finanční arbitř ČR
MD	Ministerstvo dopravy ČR
MF	Ministerstvo financí ČR
MK	Ministerstvo kultury ČR
MO	Ministerstvo obrany ČR
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR
MSp	Ministerstvo spravedlnosti ČR
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR
MV	Ministerstvo vnitra ČR
MZ	Ministerstvo zdravotnictví ČR
MZe	Ministerstvo zemědělství ČR
MŽP	Ministerstvo životního prostředí ČR
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj ČR
MPSV ČR	Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR
NAÚ	Národní akreditační úřad pro vysoké školství
NPI ČR	Národní pedagogický institut ČR
NPK ČR	Národní politika kvality ČR
PK ČR	Potravinářská komora ČR
SOCR ČR	Svaz obchodu a cestovního ruchu ČR
SZPI	Státní zemědělská a potravinářská inspekce
ÚNMZ	Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví
Úř OSK SOJ	Úřad pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti
ZS ČR	Zemědělský svaz ČR